

ORIZONTURI

ISSN 2343 – 9807

ISSN-L 2343 – 9807

Absolvenți de succes- p1

CAPITAL FILLES ÎN ROMÂNIA,

Din suflet , pentru suflete- p46

PENTRU CĂ NE IMPLICĂM

- Cuvânt înainte -

Educație pentru tranziția de la școală la viața activă

Tranziția de la școală la viața activă este una dintre cele mai importante etape din viața oricărui elev și viitor absolvent. Este momentul în care tinerii părăsesc sistemul de învățământ, un cadru protejat, structurat și previzibil, și pășesc într-o lume în care sunt așteptați să ia cele mai bune decizii în viața personală și în varieră, să devină independenți și să își asume responsabilitatea propriului parcurs profesional și personal. Pentru unii elevi, această tranziție este un proces natural, lin, iar pentru alții, poate fi plină de confuzie, incertitudine și eșecuri temporare.

Pe tot parcursul școlarizării, elevii sunt ghidați constant de profesori, părinți și un sistem educațional cu obiective și reguli clare. Orarul, temele, evaluările și vacanțele sunt stabilite de alții. În acest cadru, elevul este protejat de riscurile vieții reale și are ocazia să greșească fără urmări majore. Cu toate acestea, școala – în forma ei tradițională – oferă mai ales cunoștințe teoretice, adesea deconectate de lumea reală, ceea ce face ca tinerii să se simtă nepregătiți în fața provocărilor de zi cu zi după absolvire.

Mulți absolvenți de liceu sau de facultate se confruntă cu un adevărat „șoc al realității” atunci când intră pe piața muncii. Descoperă că nu este suficient să ai o diplomă sau note bune – angajatorii caută oameni cu experiență, cu inițiativă, cu competențe practice și abilități de comunicare, lucruri rareori dezvoltate suficient în școală. Se izbesc de dificultăți precum: lipsa locurilor de muncă în domeniul studiat, nevoia de a accepta joburi sub calificare, instabilitatea financiară, presiunea de a fi „productiv” imediat. Această confruntare poate duce la frustrare, anxietate și chiar la o criză de identitate profesională, mai ales atunci când așteptările tânărului nu corespund realității de pe teren.

Un alt obstacol major îl constituie lipsa unei orientări clare în carieră. De multe ori, alegerea unui profil la liceu sau a unei facultăți este influențată de părinți, de modă, de presiunea socială sau de o viziune idealizată asupra unei meserii. Mulți tineri nu au ocazia să se descopere pe sine, să afle ce îi pasionează cu adevărat sau ce abilități practice au. În absența unei consilieri vocaționale eficiente, alegerea unei direcții greșite poate duce la ani pierduți și la demotivare.

Viața activă nu înseamnă doar un loc de muncă. Ea presupune autonomie financiară, gestionarea timpului, asumarea responsabilității pentru propriile alegeri, echilibru între viața personală și cea profesională și capacitatea de a te adapta constant. Pentru a face față cu succes, tinerii trebuie să deprindă o serie de abilități esențiale: planificarea financiară (buget personal, economisire, taxe), managementul timpului (prioritizarea sarcinilor, echilibrul muncă-viață), comunicarea eficientă (interacțiuni profesionale, colaborare), autodisciplina și învățarea continuă (adaptarea la schimbare, autoeducație).

Toate aceste aspecte sunt rar abordate în școală, ceea ce face ca procesul de adaptare să fie anevoios.

Pentru ca această etapă critică să nu devină un motiv de eșec sau abandon, este esențial ca societatea – prin școală, familie și instituții – să ofere sprijin concret:

- programele școlare ar trebui să includă mai multă educație practică: finanțe personale, antreprenoriat, carieră, dezvoltare personală, legislație de bază. Aceste cunoștințe nu doar că ajută în viață, dar oferă și încredere tinerilor în propriile capacități.

- în locul testelor formale, ar trebui promovate sesiuni de consiliere în care elevii să-și descopere talentele, să înțeleagă piața muncii și să afle care sunt meseriile potrivite lor în funcție de personalitate și abilități.

- implicarea în proiecte practice din timpul școlii, în firme, ONG-uri sau chiar inițiative antreprenoriale personale poate oferi experiență și claritate asupra direcției de urmat.

Tranziția implică și o transformare psihologică. Tinerii au nevoie de sprijin emoțional, de ghidare, de modele de succes din comunitate care să îi inspire și să le arate că drumul spre împlinire nu este niciodată liniar. Dezvoltarea personală joacă un rol crucial în această perioadă. Tinerii care investesc timp în cunoașterea de sine, în formarea de obiceiuri sănătoase, în stabilirea obiectivelor și în cultivarea rezilienței au mai multe șanse să își găsească locul în societate. Viața activă presupune decizii constante – de la alegerea unui loc de muncă, până la gestionarea relațiilor sau asumarea unor riscuri profesionale. Fără o bază solidă de autocunoaștere, aceste alegeri pot deveni haotice. Idealul nu este ca tinerii să „supraviețuiască” în viața activă, ci să prospere. Aceasta înseamnă nu doar să ai un venit, ci să te simți util, motivat, implicat. Înseamnă să construiești o carieră care să reflecte valorile și pasiunile tale, să contribui cu sens în comunitate și să te dezvolți continuu ca individ. Pentru aceasta, e nevoie de o cultură care să valorizeze învățarea permanentă, flexibilitatea și cooperarea, nu doar conformismul și rigiditatea. În concluzie, tranziția de la școală la viața activă este un proces complex, plin de provocări, dar și de oportunități. De modul în care este gestionată această trecere depinde în mare măsură succesul personal și profesional al tinerilor. Cu un sistem educațional adaptat, sprijin din partea familiei și a comunității și o mentalitate deschisă spre învățare și dezvoltare, această etapă poate deveni nu o piedică, ci o rampă de lansare spre o viață autonomă, împlinită și responsabilă.

ABSOLVENȚI DE SUCCES

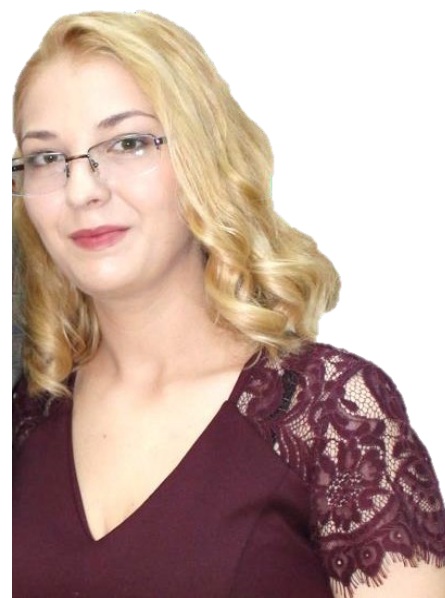
ENACHE ANA MARIA ALINA

Elevă implicată activ școlar și extrașcolar, cu rezultate bune la învățătură, olimpică la matematică și la olimpiada interdisciplinară tehnică, a absolvit profilul Construcții instalații și lucrări publice – Calificarea tehnician desenator pentru construcții și instalații, a obținut media 10 la proba de matematică de la Bacalaureat și a urmat tradiția părinților ingineri, după liceu absolvind UTCB, Facultatea de inginerie a instalațiilor.

Actualmente este înscrisă la Masterul „Eficiența energetică a clădirilor” și lucrează ca inginer de proiectare instalații sanitare la firma ASCO CONSTRUCȚII, reușind să se realizeze într-un domeniu care i-a plăcut încă de pe băncile școlii.

Își amintește cu nostalgie de anii care au format-o în liceu, de anii de practică desfășurată în Saligny, care i-au pus bazele noțiunilor fundamentale în domeniul instalațiilor.

Mesajul Alinei Enache pentru absolvenții clasei a VIII-a : „Îți place să desenezi și să stai pe calculator, ai înclinații pentru o meserie de care toată lumea are nevoie și care nu va dispărea niciodată, atunci alegerea perfectă este Saligny. Important este să te axezi pe abilitățile tale. Atunci când mi-am ales liceul m-

am focalizat pe abilitățile mele. Îmi plăcea foarte mult desenul dar nu orice fel de desen, ci în special cel tehnic. Aici am învățat să folosesc și soft special pentru a desena, care îmi ușurează treaba de inginer. Apoi am urmat o facultate în domeniul instalațiilor și sunt inginer de proiectare”.

CONCURSUL TERMOIZOLATORUL EFICIENT

Profesor Ioana Zlătoianu

Proiectul interregional Termoizolatorul eficient a fost una dintre cele mai reprezentative activități din școala noastră deoarece, fiind un colegiu tehnic, am considerat oportun să prezentăm susținerea partenerilor școlii în instruirea elevilor. În acest proiect nu au fost implicați doar elevi ai Colegiului Tehnic „Anghel Saligny”, ci și elevi din alte 5 licee din țară. La proiect au participat echipe formate din câte doi elevi din 5 localități, 6 elevi din București, precum și 10 profesori. Concursul a constat în două etape și anume: realizarea unei machete cu termosistem pe bază de vată minerală bazaltică și prezentarea machetei în fața comisiei de evaluare. Materialele, instruirea practică, cazarea, masa, transportul participanților au fost asigurate de sponsorul concursului, ROCKWOOL ROMÂNIA.

Liceele implicate în proiect: Liceul Tehnologic „Tomis” Constanța, Colegiul Tehnic „A. Saligny” Cluj-Napoca, Colegiul Tehnic „Mircea Cristea” Brașov, Colegiul Tehnic „T.Socolescu” Ploiești, Colegiul Tehnic „Gh. Asachi” Iași.

D-nul Emilian Grigore, directorul tehnic al ROCKWOOL ROMÂNIA ne-a susținut cu promptitudine și bucurie ori de câte ori i-am solicitat ajutorul și, în mod special prin concursul Termoizolatorul eficient, doamna profesor Ioana Zlătoianu, șef Catedra de Construcții din cadrul Colegiului Tehnic „Anghel Saligny” București, coordonator al concursului.

Vă prezentăm mai jos câteva impresii:

„Elevii participanți din cadrul Colegiului Tehnic „Anghel Saligny”, București au apreciat seriozitatea și comportamentul domnului instructor Iulian Tănăsă de la Departamentul Tehnic al ROCKWOOL

România și metodele acestuia prin care le-a captat atenția pe tot parcursul instruirii practice”. - prof. Gănescu Daniel, Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, București.

„Am fost încântați de materialele informative puse la dispoziția elevilor de către ROCKWOOL România, de prezentările făcute, precum și de premiile oferite elevilor.”-prof. Pavel Constantin Colegiul Tehnic „Gh. Asachi”, Iași

„Părinții elevilor implicați au fost bucuroși și totodată mirați că încă mai există asemenea parteneri și susținători ai școlilor și în special ai copiilor cu înclinații practice”. -Băltărețu Cristina, președintele Asociației de părinți din cadrul Colegiului Tehnic „Anghel Saligny”, București

„Domnii Emilian Grigore și Iulian Tănasă, pe timpul instruirii elevilor cât și pe parcursul desfășurării concursului, au demonstrat răbdarea de a explica și capacitatea de a înțelege, dublate de un mare bun simț, devenind prin aceste calități niște

modele pentru elevi”.- prof. Brașoveanu Ildiko, Colegiul Tehnic „Mircea Cristea”, Brașov

„Aptitudinea socială de bază a echipei ROCKWOOL România este implicarea, inducând acest lucru elevilor și profesorilor din școala noastră, participanți la acest eveniment” -director adjunct Putineanu Tatiana, Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, București.

„Echipa de elevi din cadrul Colegiului Tehnic „Anghel Saligny”, București a dovedit interes și seriozitate pentru aplicațiile practice din cadrul atelierului de instruire, dar și pentru însușirea cunoștințelor teoretice privind tehnicile de aplicare a termosistemului cu plăci de vată bazaltică, obținând un binemeritat premiu I.” -prof. Sencovici Cristina, Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, București.

AGITAT ÎN SECOLUL AL XXI-LEA

Baltac Ana, XI G

Bun venit în secolul al XXI-lea, mai bine spus în anul 2020! Mi-am propus să vă vorbesc despre agitația și problemele oamenilor din zilele noastre.

Fie că vrem să recunoaștem sau nu, oamenii nu mai sunt ce au fost. Toți aleargă după mai mult, cât mai mulți bani, cât mai mult succes. Însă nimeni nu realizează că lucrurile nu pot fi grăbite, totul vine la timpul său.

Astăzi, adolescenții, și de ce nu și oamenii maturi, își caută sufletul pereche pe site-urile de socializare. Nu mai putem decide ce mâncăm sau cu ce ne îmbrăcăm până nu avem sute de like-uri la acea postare. Internetul ne decide alegerile în viață.

Suntem disperați după bani, alergăm o viață încercând să trăim cât mai bine iar anii trec și ne găsim față în față cu ultimele clipe, regretând că am alergat după lucruri materiale și nu am trăit așa cum ar fi trebuit.

Suntem tot mai agitați, ne grăbim să facem ceva, să luăm ceva. Agitația aceasta, deși pare ceva neimportant, cauzează atât de multe lucruri triste cum ar fi accidente rutiere, multe decese și sute și sute de alte probleme de sănătate. Tinerii aleargă după cele mai scumpe haine, cele mai noi modele de adidași, cât mai multe like-uri, aprecieri și urmăritori pe Instagram.

Dar să recunoaștem, suntem agitați deoarece ne grăbim să ajungem maturi, să câștigăm bani și să ajungem cineva. De

fapt, vrem să ne treacă timpul, adică viața și uităm să ne bucurăm de ceea ce avem, de darul de a fi!

În concluzie, secolul al XXI-lea este încă un pas către un viitor nesigur...

ÎMI IUBESC ȚARA

Șerban Adrian, XII D

Pentru mine, România este cea mai frumoasă țară, cu peisaje frumoase, locuri și oameni minunați. M-am născut în această țară, tot aici am crescut și sunt mândru că sunt român.

Deși îmi iubesc țara nu pot afirma numai lucruri bune despre aceasta, mai sunt și părți negative cum ar fi economia. Pe plan economic, în comparație cu alte țări, suntem cu mult în urmă la acest capitol, motiv pentru care tot mai mulți oameni decid să își facă un viitor departe de țara natală, lăsând în urmă o familie dezbinată.

Românii fac aceste sacrificii pentru a le oferi un trai mai bun și un viitor reușit copiilor lor.

Sincer, m-am gândit și eu la cum ar arăta viitorul meu în

altă țară, dar aici este vorba despre renunțarea la prezent și îndepărtarea de tot ce înseamnă familie, prieteni, vorbitori de aceeași limbă.

Sunt legat sufletește de această țară și mi-ar plăcea foarte mult să văd o schimbare în bine, o schimbare care să modifice percepția oamenilor și să îi facă să creadă că și aici în țara lor pot avea tot ce își doresc și nu duc lipsă de nimic.

În concluzie, iubesc România cu tot ce înseamnă ea, cu bune și cu rele, și sper ca într-o zi să fie apreciată la adevărata ei valoare iar imnul să răsună cu bucurie în inimile tuturor românilor.

„Deșteaptă-te, române !”

WE'LL HELP YOU
STAY COOL AND FIT !!!

20 DE ANI DE “BRICKS AND KICKS”

Profesor Roxana Lascăr

A început acum 20 de ani ca în povestea lui Alexandre Dumas. A fost doar o scânteie, o idee!! Ne-am gândit să găsim o cale pentru a scoate la vedere cele mai bune teme.

Cine ar fi crezut că dintr-o dorință așa de banală se putea înfiripa o revistă așa de longevivă și hazlie.

Ne-am propus un titlu trăznit atât în română „MORTAR MORTAL”, cât și în engleză „BRICKS AND KICKS”, care să ne dea aripi și curaj să încropim pas cu pas rubrici zurlii sau serioase, pline de miez care să susțină al nostru crez:

WE ARE A MAGAZINE
FULL OF TRICKS
NEVER BORING
ALWAYS WORRYING
ABOUT YOU
DEAR READER;
COME HERE
AND DO YOUR BIT

Rând pe rând ideile au țâșnit din creierele tinere ale elevilor noștri, încântați că pot da frâu liber imaginației. Rubrica noastră de bază a fost „ENJOYABLE HOMEWORK” adică, minunea minunilor, o temă fără povara tradițională de obligativitate ci una pe care ți-e drag s-o faci !

Apoi a venit frenezia reportajelor pe teme care interesau elevii liceului.

Aveți aici un exemplu de pagină în care se cere politicos conducerii școlii să facă o sală de lectură pentru cei super studioși. Minunea chiar s-a întâmplat !

Nu peste noapte! Ci ca în povești! Mai concret, peste ...O

mie și una de noapți !

Ni s-a amenajat chiar un centru! Centrul de documentare și informare, pe scurt iubitul nostru CDI !

Ca să vezi, minuni se pot întâmpla! CERE ȘI ȚI SE VA DA!

În josul paginii aleasă ca exemplu veți citi un îndemn, credem noi amuzant, de a purta

CHESTIUNEA LUNII

Inaugurăm o nouă rubrică axată pe unele probleme mai mult sau mai puțin fierbinți ale liceului pe care le vom prezenta cu speranța că ele vor aduce îmbunătățiri ale situației actuale și **STELE VERZI** pentru cei ce le-am făcut publice.

Elevii cei mai normali ai liceului
Ar dori ca acest Moș Craciun să le aducă
(N-o sa va vina sa credeți)
O SALA DE LECTURĂ
Există și o explicație!
Ei vor să studieze, să se perfecționeze
Să creeze, dar pentru asta e nevoie de materiale (cărți,
hărți) cât și de un
Spatiu adecvat unde proiectele lor
Sa fie realizate, deci S.O.S
Scapații de stres
Puneți-le o sală de lectură în bătaura
Si ei va vor multumi cu rezultate bune la învățatură.

Ne-am pozat și ne-am dotat
Cu ecusoane
Pentru a fi purtate fără fasoane
In sala de clasa și pe coridoare
Pentru identificare
Dar mare mirare!
A-nceput de ieri să cadă
Cate-un ecuson pe scara
Aruncat, rupt, maltatrat
Zău ca e păcat, ca doar bani ați dat.
Măi ecuson
Unde să te pun?
Sub palton
Să-ti fie cald și bine
Sau lângă măslina

Uitat pe masă dimineața
Ca și așa e tristă viața
Alegerea vă aparține
Dar eu zic că tot mai bine
E în piept la vedere
Pe pectoralii cei vânjoși
Sau pe decolteul arătos
Dacă nu pentru alt motiv
Fie doar și pentru întâmplarea
În care vă place băiatul sau fata
Și nu știți ce nume are
Ca să-I faceți o strigare?!

ecusoanele primite de toți elevii spre a fi purtate în școală ca să fie ușor de identificat dar pe care unii elevi preferau să le facă pierdute.

Așa, încetul cu încetul am devenit o voce demnă de luat în seamă.

Un alt punct important a fost inițierea de interviuri adresate profesorilor cât și elevilor care aveau menirea de a ne apropia, de a ne cunoaște mai bine

Iată câteva exemple de subiecte aduse în discuție:

Pentru profesori:

Ce alte abilități aveți în afară de materia predată ?

La ce nu vă pricepeți de loc ?

Ce ați vrut să deveniți ca vis din copilărie ?

Unde ați vrea să vă petreceți concediul ideal ?

Pentru elevi

Care este materia preferată ?/
mâncarea preferată ?

Ce ați face dacă ați fi profesor pentru o zi ?

Sfaturi pentru părinți?

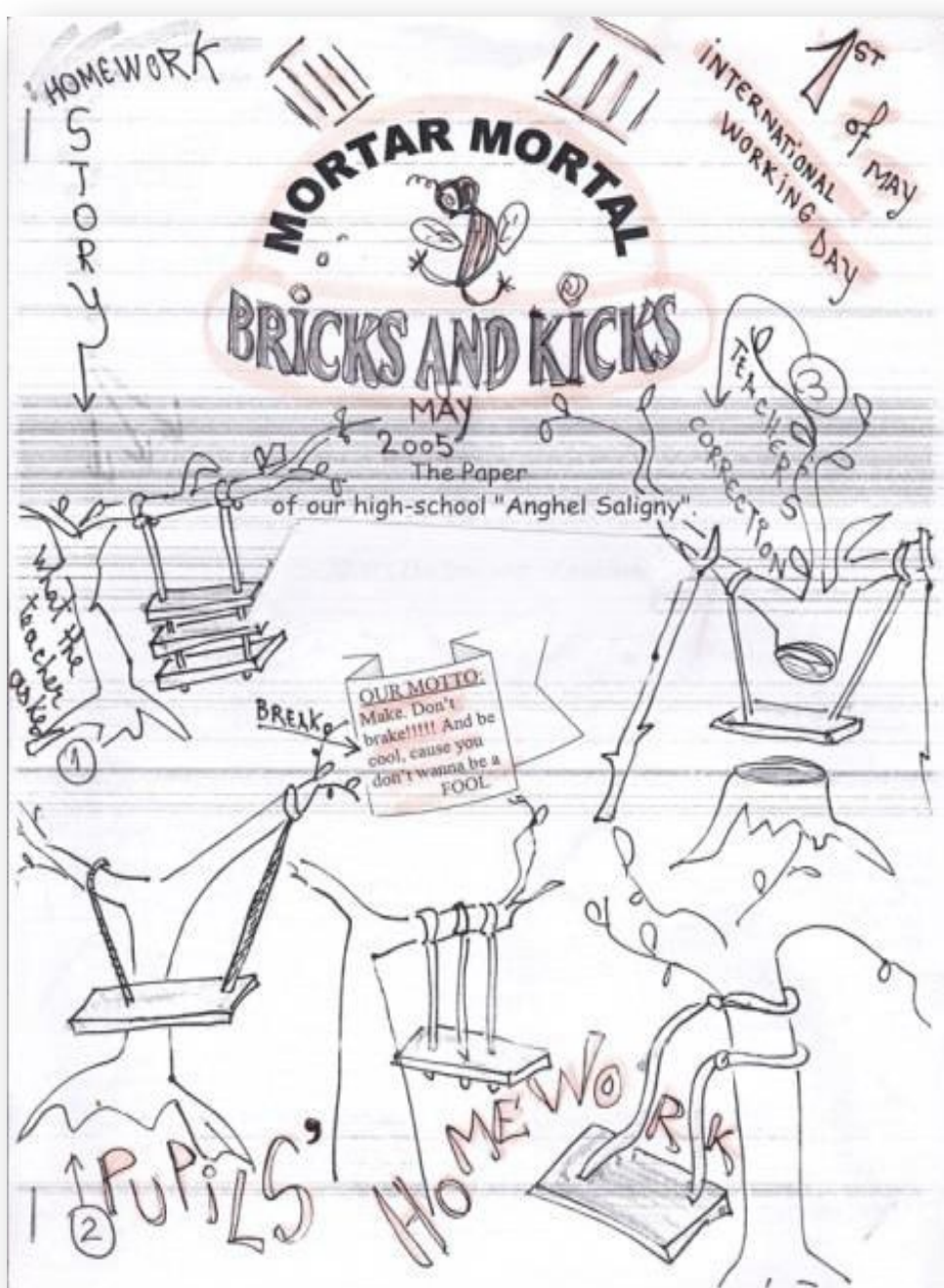
Scuze pentru tema nefacută ?

Lucruri pe care le faceți cu ușurință conform cu vorba „Floare la ureche”.

O rubrică de mare impact a fost „A picture worth a thousand words” care deschidea o nouă perspectivă asupra lumii privită din unghiuri diferite aducătoare de întrebări sau schimbări de atitudine ori prejudecăți.

Sperăm că cititorii noștri vor fi mereu în căutare de pagini interesante la fel cum au făcut-o până acum și că noi le vom da în continuare motive să ne considere demni de atenția lor.

**La mulți ani,
“BRICKS AND KICKS” !!!**

CUPA EDU

Manolache Robert, XI E

Totul a început în clasa a IX-a, când la primele ore de PSP (Pregătire Sportivă Practică) domnul diriginte ne-a pus panoul de baschet și ne-a lăsat să jucăm.

Între timp, se apropiau competițiile de baschet dintre licee și echipa liceului nostru nu avea echipa formată. Așa că în următoarele ore am dat toți probe pentru a fi selecționați în

echipa liceului. Următoarea săptămână am aflat dacă am fost sau nu acceptați în echipă. Fiind ales de domnul diriginte pentru a face parte din echipa liceului, eu și colegii mei am început să ne antrenăm pentru a crea o anumită legătură în jocul nostru. După câteva săptămâni bune de antrenamente istovitoare am primit echipamentele liceului și urma să jucăm primul meci împreună,

În semifinală am pornit cu un avantaj de 14 puncte în primul sfert, 10 în cel de al doilea. A sosit pauza mare, intram în sfertul al treilea cu gândul că semifinala este câștigată dar cu acest gând începeam însă să pierdem avantajul, în ultimul minut aveam avantaj de 2 puncte dar într-o fracțiune de moment cei de la Cantemir au marcat 4 puncte, conducându-ne astfel la 2 puncte; ne-am chinuit din greu să readucem avantajul dar din păcate am pierdut semifinala la doar

o echipă formată în proporție de 60% din elevi ai clasei a IX-a .

A sosit și ziua meciurilor, luptam pentru a câștiga locul 1 pe sector. Am început meciul și după primul sfert ne-am facut soarta ușoară, având în plus niște puncte bune, la fel și în sfertul doi, până am câștigat primul meci detașat.

Reușind să câștigăm toate meciurile, ne-am calificat în faza următoare.

Dupa câteva săptămâni a urmat CUPA EDU, unde am avut o prezență destul de bună, reușind să jucăm un baschet frumos, curat și în același timp spectaculos. După terminarea tuturor meciurilor de la Cupa Edu am reușit să câștigăm locul 3 cu zâmbetul pe buze .

A venit clasa a X-a, echipa școlii era alcătuită în proporție de 90% din elevi ai claselor a IX-a a și a X-a.

Am început să ne pregătim pentru Cupa Proedus, atât cu echipa de 5x5 (5 la 5) cât și cu cea de 3x3 (3 la 3).

A sosit prima zi de competiții și am reușit să terminăm ziua cu victorie și în același fel tot restul zilelor până în semifinală.

1 coș diferență.

Au urmat meciurile de 3x3, unde am ajuns în semifinală, câștigând-o detașat. Urma o zi grea, mai exact finala.

În ziua finalei toți eram emoționați și ne doream să începem cât mai repede pentru a câștiga acest meci.

După un meci în care am câștigat detașat la 10 puncte suntem campionii Bucureștiului la Baschetul 3x3.

ATELIERE DE CREAȚIE

Ionescu Erme, X A

Pe data de 18 aprilie am plecat spre localitatea Izvoru din apropierea orașului Curtea de Argeș, acolo am organizat ateliere de creație cu copii din medii defavorizate, dar nu doar în acel sat, am făcut și în satul Olari, Câmpulung Muscel, am lucrat cu copii de la grădiniță până la școala generală. Acolo am fost cu mentorul Mihai Oancea de la Grupa C.E.D.O sau Youth-first.

Când am ajuns în Izvoru, satul natal al mentorului meu Mihai Oancea, am pregătit machetele pentru copii dar am

întâmpinat unele probleme așa că am plecat spre satul Olari.

În Olari am stat la un conac, acolo am rămas peste noapte și a doua zi am avut primul atelier. Cu copiii din Olari am avut o experiență foarte plăcută, acolo au participat 32 de copii.

A doua zi am avut zi liberă pe care am folosit-o pentru a vizita Câmpulung Muscel, am mers pe jos 6 km până la Biserica Flamandă, am vizitat de asemenea Vila Golescu unde s-a filmat „Ultima noapte

Experiența a făcut parte din Proiectul CEDO-Tinerii pe primul loc, organizată de mentorul din grupa căruia am făcut parte și țin să menționez că merită să implementăm astfel de proiecte care asigură și bază materială în școlile din România.

CAPITAL FILLES ÎN ROMÂNIA

Coordonator: profesor
Gabriela Dan -Hariton

de dragoste, întâia noapte de razboi".

Acolo am întâlnit un copil care nu avea sprijin părintesc, părinții nu îl lăsau să mergă la școală, acel copil nu știa nici măcar câți ani are. Acest lucru m-a întristat foarte mult, mai ales că mentorul meu mi-a spus că din păcate nu este un caz singular.

Capital Filles este un proiect modern, îndrăzneț, la nivel internațional.

După ce a fost lansat în Franța, în 2012, proiectul a fost, apoi, implementat în România, în anul 2015, România fiind, deci, a doua țară din Europa în care acesta și-a făcut simțită prezența.

Asociația Capital Filles a fost creată în Franța pe baza parteneriatului semnat cu statul francez. Această asociație, ce reunește 11 mari companii printre care se numără Alcatel-Lucent, ATOS, Engie, L'Oréal, Orange, Nokia, îl are ca președinte pe Domnul Stéphane Richard, de altfel și președinte director-general al Orange, iar ca delegat general

Chiar dacă proiectul se adresează doar fetelor, băieții au fost drăguți și au fost alături de colegele lor.

Suntem la început de drum, în clasa a IX-a, dar ne vom face și mai mari.

pe Doamna Dominique Goutard.

În țara noastră proiectul Capital Filles a prins contur atât grație sprijinului oferit de Ambasada Franței în România, de Institutul Francez, de Camera Franceză de Comerț și Industrie în România (CCIFER), cât și grație susținerii importante avute din partea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice din România.

Capital Filles își propune ca, pe baza angajamentului comun al mentorilor - angajate voluntare ale companiilor partener, precum și al profesorilor de la liceele participante în proiect, să favorizeze împreună orientarea profesională a elevelor și contactul acestora cu mediul de afaceri.

Proiectul Capital Filles se adresează elevelor din clasele IX-XII din cele 12 licee partener din București, Timișoara și Slobozia.

Astfel, în cadrul atelierelor colective au loc activități în care sunt prezentate testimoniale ale profesioniștilor, discuții despre

combaterea prejudecăților, tutorate individuale (mentor/elevă), precum și vizite la sediul companiilor, vizite ce sunt organizate atât pentru elevele beneficiare, cât și pentru profesorii acestora.

Iată câteva impresii ale elevelor participante la Proiectul Capital Filles, proiect ce este deja în derulare, în liceul nostru, de mai bine de 5 ani:

Andreea Moldoveanu, XII F:

“Pe mine acest proiect mă ajută să-mi aleg ceea ce vreau să devin în viață. Astfel, cu ocazia acestui proiect, am posibilitatea de a cunoaște mai multe persoane ce-mi pot oferi informații pe care le consider utile în viitoarea mea pregătire profesională.”

Maria Popescu, XII F:

“Pentru mine acest proiect înseamnă o modalitate de a mă cunoaște mai bine, de a interacționa cu o persoană adultă care mă poate ajuta în mai multe moduri.”

Iuliana Manole, XIIE:

“Pentru mine acest proiect înseamnă exact ajutorul de care am nevoie acum, în acest moment al vieții mele, mă ajută să mă cunosc mai bine, să-mi clarific propriile idei și-mi

Câteva dintre noi am terminat liceul și ne-am simțit prețuite, cu ocazia acestui proiect.

dă încredere în propria persoană.”

Ana-Maria Baltac, XII E:

“Pe mine acest proiect mă ajută să-mi îndrept pașii către un viitor cât mai bun. Simt efectiv că sunt ajutată de mentorul meu pentru a descoperi ceea ce-mi place mai mult și mai mult în viață.”

Delia Dragu, XII F:

“Capital Filles este pentru mine un proiect ce mă ajută să mă dezvolt și să mă cunosc mai bine pe mine însămi. Mă ajută să-mi înțeleg mai bine emoțiile, gândurile și dorințele pe care le am.

Cristiana Procopiu, XI E:

“Capital Filles este un proiect ce ne-a făcut să înțelegem ce priorități avem ca tinere femei.”

Jasmine Drăghici, XI E:

“Capital Filles pentru mine reprezintă un proiect în care mă descopăr din ce în ce mai mult și care îmi dă mult mai multă încredere în propriile forțe.”

Marina-Beatris Osman, XIE

Am fost și la film, însoțite și de băieți.

Am vizitat și Muzeul de Artă București - ne-am bucurat de tot ceea ce am văzut acolo.

“Capital Filles este un proiect care ne face să ne arătăm propriile forțe.”

Mayra Cristea, .XIE

“Pentru mine, Capital Filles reprezintă un proiect care mă ajută să mă cunosc mai bine și să înțeleg prioritățile ca femeie.”

Prof.coordonatori Proiect Capital Filles : Gabriela Dan-Hariton, Roxana Lascăr, Ana-Maria Dumitrescu

URBAN VERSUS RURAL

Bocârnea Elena, X A

Cum am ajuns de la viața la țară la viața de oraș? Adevarul este că am ajuns greu, dar nimic nu este imposibil. Nu mi-aș fi imaginat niciodată că eu, fata aceea timidă și fără posibilități, să ajung în capitală.

Eram în clasa a V-a și ca orice alt copil visam cu ochii deschiși, îmi plăcea mult să visez. Îmi plăcea mereu să fac lucruri noi, interesante, creative, logice, să simt că muncesc la acel ceva, să îmi aduc aminte cu drag că am reușit ceva. În fiecare an de gimnaziu visam să devin cineva, visam să am o viață mai bună decât a părinților, bunicilor, surorilor, să am viața mea. A venit clasa a VIII-a și în al doilea semestru am dat probele pentru liceul militar, visam din nou că o să-i fac pe toți mândri de mine, că o să vin de la probe și o să văd sclipirea pe chipul lor cu

"suntem mândri cu toții de tine!". Din păcate, n-am reușit, am fost dezamăgită de mine și de faptul că știam că o să pot dar am ratat fix la cea mai ușoară chestie. Am luat-o ca pe un popas și am zis că poate nu îmi era menit să ajung acolo. Dar n-am să renunț ușor, voi mai încerca, poate nu la liceul militar, dar undeva sus, pentru că știu că pot, cer ceva mai mult de la mine pentru că POT ȘI VREAU.

VIAȚA DE LICEAN

Mihăilă Dana, X A

Am ajuns la sfârșit de clasa a VIII-a, am dat examenul, n-am fost mulțumită de rezultate, pentru că întotdeauna am știut că pot mai mult, dar din nou, asta a fost să fie. Mama îmi spusese să merg la București pentru că voi avea alt viitor, trai și altă viață. Eu una nu voiam să o refuz, îmi doream să ajung sus, să-i fac mândri pe toți, dar îmi era greu pentru că eu nu ieșisem din acel sat în care trăiam și era ceva nou pentru mine. Pentru a nu o dezamăgi am acceptat, cu toate că dacă era doar după mine, aș fi rămas numai să am copilăria surorilor mele deoarece ele n-au plecat departe, au făcut liceul aproape de casă.

Spuneam că diferența dintre viața la sat și cea de la oraș este mare. Da, este, dar nu este imposibil să te adaptezi, cum nimic din viața asta nu este IMPOSIBIL, trebuie să fii laș să spui acest lucru. Mă gândeam cum mă voi integra, eu fiind foarte timidă, dar n-am renunțat nicio clipă. Am ajuns la liceu, colegi noi, profesori noi, lume nouă, viață nouă, dar am zis că acum începe viața mea, rostul meu și că acum pot face pe oricine mândru de mine!

O nouă săptămână. O nouă zi de luni. Ora șapte dimineața. Sună alarma de la telefon. O aud ca prin vis și apăs din reflex butonul de amânare. Mai trec cinci minute prețioase pentru dormit. Și iar când somnul este mai dulce, aud telefonul cu alarma sunând. Repet ceea ce făcusem cu cinci minute mai devreme, dar iubitul meu telefon își face din nou datoria.

Mă trezesc într-un final, îl deschid și intru pe WhatsApp. Acolo văd 100 de mesaje pe grupul cu colegele mele. Citesc ca prin vis mesajele, văd doar "vreau să dorm". Închid telefonul. Stau 2 minute, apoi mă ridic. Ce să mai fac, somnul mi-a fugit, trebuie să merg la școală că doar și la prima oră se pun absențe.

Pe drum mă întâlnesc cu prietenele mele, pierdem noțiunea timpului și ajungem la școală la ora 8:15. Ajungem la ușa clasei, bătăm la ușă și spunem vechea scuză mincinoasă „nu mi-a sunat ceasul, doamna.”

Ne așezăm plictisite în bancă. Cu chiu, cu vai ascultăm

lecția profesoarei și luăm câteva notițe. Ne plictisim repede, deja de la a doua oră începem să ne împărtășim amintirile din weekend-ul ce tocmai a trecut. Începem să râdem. Profesoara ne atrage atenția. Facem liniște. După cinci minute încep alți colegi. La un moment dat profesoara se enervează și vrea să îi asculte. Dar ceasul pare a fi salvarea tuturor elevilor și este de partea noastră mai mereu.

După oră merităm o pauză relaxantă la geamul de pe hol, unde ne continuăm poveștile. Deși părem mai relaxați, următoarea oră decurge foarte bine ceea ce pentru clasa noastră pare dubios, și asta datorită faptului că se apropia cu pași repezi pauza mare. Ora de sport sosește destul de repede, și cu toate astea sosesc și cele 20 de minute de libertate în ghilimele, pentru că în realitate numai libertate nu se poate numi. Încercăm să ieșim din școală pentru a ne cumpăra ceva de mâncare de la magazinul de la colț. Dar degeaba ne rugăm de paznic zicând tot felul de bazaconii, că nu ne lasă să ieșim din școală sub nicio formă. Credeți că ne-am dat bătuți? Eeee, aflați că nu. Ne strecurăm în curte în vârful picioarelor și în doi timpi și trei mișcări sărim gardul. Aceeași mișcare și la întoarcere în clasă pentru a savura mâncarea. Urmează o oră mai lejeră unde profesorul nu pune absențe. Doua colege deja își fac planuri să

dea o fuga până la Mall pentru a-și face niște cumpărături. Ceilalți colegi stau și vorbesc plictisiți despre relief sau climă. Peste 50 de minute vine iar pauza. Iupyyyyy, deja ora 12. Încă o oră mai trece.

După ceva vreme câțiva se reunesc și poartă o ședință destul de serioasă și anume cum să îi facă pe toți să plece de la ultima oră. Evident că planul nu le iese așa cum se așteptau, unii pleacă, câțiva rămân. Până la urmă când profesorul vede că au rămas atât de puțini elevi, ne dă drumul acasă. De la școală ajungem în Mall, la o poveste cu prietenele, doar nu ne-am mai văzut de mult, nu-i așa? Când într-un final ajungem fiecare dintre noi acasă începem

iar să vorbim prin mesaje până la 12 noaptea. Și uite așa s-a mai dus o zi "grea" din viața unui elev.

Cred că povestea aceasta este valabilă pentru mulți elevi de liceu, ni se potrivește de minune. Mi se pare amuzantă. M-am inspirat din viața zilnică de liceu observând în tăcere că mereu lucrurile se repetă.

PROEDUS COSTINEȘTI

Popescu Alexandru, X A

Totul a început în autocar spre Costinești când am pus muzica la maxim și ne-am distrat până la hotelul unde eram cazați. Hotelul arăta frumos doar că dacă dădeam un picior în podea ajungeam la parter foarte repede. Și paturile erau foarte incomode și nu puteam dormi bine. Deci toată tabăra am stat mai mult fără să dormim. Cu toate că hotelul și mâncarea nu erau foarte ok, ne-am făcut prieteni noi și ne-am distrat.

Ajunși în stațiune, a trebuit să așteptăm până când aflam

hotelul unde eram cazați dar și acolo ascultam muzică și ne distrăm.

Am ajuns la hotel și ne-am lăsat bagajele pentru a merge la masă. Am avut timp liber până seara când am mers în cadrul foarte viu colorat din clubul „4 you” din Costinești.

Ziua a doua a început cu micul dejun puțin cam nasol dar până la urmă eram acolo să ne distrăm nu să ne îngrășăm.

După masă am plecat la hotel să ne pregătim pentru plajă. Pe plajă am găsit chiar și un procesor de calculator. Cred că dacă stăteam mai mult pe plajă îmi puteam face un calculator complet...

Marea era plină de meduze încât nu aveai cum să îți faci loc să intri mai adânc în apă pentru a înota. Câteodată se mai auzea cum o fată țipa și fugea de o meduză.

După ce am plecat de la plajă am mers să mâncăm iar la restaurantul cu mâncare de spital. Terminând de mâncat, am profitat de perioada de timp în care aveam voie să ne plimbăm prin oraș. În oraș am fost să mâncăm mâncare mult mai bună decât cea de la restaurantul hotelului nostru.

După ce a trecut timpul liber trebuia să ne întoarcem la hotel pentru a termina a doua zi în tabără.

Timp de 3 zile am început să repetăm oarecum ziua 2 fără a face lucruri prea distractive, doar câteva activități pe plajă. Deja eram obișnuit cu rutina din tabără. Ne trezeam, mâncam mergeam pe plajă și seara trebuia să mergem la o terasă pe acoperișul unei clădiri înalte din Costinești. Acolo

ne-am distrat, am dansat și ne-am făcut prieteni noi.

Seara orașul era viu colorat și oriunde mergeai puteai asculta muzică; asta te făcea să te simți foarte bine orice făceai. Orașul mai avea multe mini gherete unde găseai haine second hand. Costinești este un oraș pentru turiști cu buget mic. Mirosul de mâncare se combina cu mirosul de iarbă. Pe lângă cel de iarbă proaspăt tăiată era și mirosul de iarbă fumată. Puteai simți de asemenea mirosul de mici, cozonac secuiesc și înghețată

Vremea în mare parte a fost senină mai puțin în ziua 3 când am primit toți avertizare că în zona noastră se formează o tornadă. Dar am scăpat doar cu o mică ploaie.

Triști că ultima zi din tabără era aproape gata, ne-am întors la hotel foarte posomorâți. Ajungând în camera de hotel am stat toată noaptea să ne

ajutăm colegul de cameră să nu mai fie trist din cauza unei fete.
Ziua 7 (Ultima zi)

Ne-am trezit de dimineață, gata să ne pregătim bagajele pentru a pleca spre autocar;

Afară am aflat că trebuia să așteptăm în curtea hotelului până când autocarul venea să ne ia. Când a venit autocarul am plecat triști că tabăra se terminase.

Drumul spre casă a fost distractiv, exact ca drumul spre Costinești; doar că a apărut tristețea că plecam.

Ideea cu tabăra de la Proedus este ok deoarece mulți copii nu își permit o excursie de genul acesta, de asemenea poți să îți faci și prieteni noi cu care poți lega o prietenie de lungă durată.

Singura chestie supernasoală din tabără este că ne simțim bine și ne distrăm dar la final suntem triști că trebuie să plecăm înapoi acasă, unde ne întoarcem la școală.

punctul meu de vedere, deoarece m-am distrat la modul superlativ și mi-am făcut noi prieteni.

În prima zi am plecat cu autocarul spre Costinești, și drumul a fost o adevărată experiență datorită faptului că toți au avut o energie pozitivă și autocarul a răsunat de muzică pe tot parcursul drumului.

Când am ajuns ne-am cazat la pensiune, camera era foarte confortabilă și curată.

În prima zi am petrecut în clubul For You și ne-am distrat pe cinste, ascultând muzică de toate tipurile, dansând și plutind de bucurie.

A doua zi, după o noapte în care am petrecut intens, am salutat în sfârșit marea cea albastră, care parcă ne-a șoptit "ce dor îmi era de voi".

După plajă am mers la pensiune

IMPRESII EXTRAȘCOLARE

Sima Vlad, X A

Tabăra de la Costinești a fost o experiență uimitoare din

și ne-am reunit din nou pentru petrecerea de seară.

Cam așa au decurs toate zilele din acea minunată săptămână.

În plus am vizitat și Costineștiul.

De asemenea, am avut parte și de un concurs de talente și multe alte activități.

În ultima seară am petrecut în discoteca Azur, în aer liber.

La plecare, cu toții am plecat triști, dar în același timp optimiști că vom mai avea ocazia să venim în acest loc feeric, tot în această formație.

A fost cea mai frumoasă experiență din viața mea.

MAI MERGEM LA TEATRU

Nicolae Miruna, X A

Am fost cu doamna dirigintă și colegii mei la teatrul "Gloria" la „Ea și numai EA”, o piesă despre un adolescent destul de introvertit care avea o relație destul de dificilă cu mama lui. El trăia într-o lume imaginară unde era fericit numai

pe calculator, mama lui încercând să îl facă să devină altcineva, să-l descopere și să se apropie într-un fel de el încât să înțeleagă ce simte și ce crede el despre viața lui. Mama lui își face un cont de socializare unde devine o fată tânără și vrea să se apropie de el să-i devină prietenă în mediul online. Băiatul se îndrăgostește de fata din mediul online, cu ea era liniștit și deschis, dar în lumea reală el era destul de răutăcios și vorbea destul de vulgar din cauza traumelor și neînțelegerilor legate de mama lui și întâmplărilor cu tatăl lui care au lăsat urme vizibile în caracterul lui. El pe parcurs devine nerăbdător să întâlnească persoana din spatele ecranului, din spatele contului de

"Facebook".

Suspiciunile apar când mama adolescentului, ascunsă sub acoperirea contului de "Facebook", tot găsea motive și ocolea întâlnirea față în față.

Această piesă de teatru are un final interpretabil. Adolescentul găsește laptop-ul mamei lui și află că ea este de fapt persoana cu care comunica și avea o relație în mediul online. Adolescentul își lasă haina pe scenă exprimând astfel că s-a sinucis. Aceasta este doar părerea mea personală, în felul acesta am interpretat eu finalul piesei.

În ciuda faptului că piesa a avut un limbaj licențios, a fost totuși atractivă și chiar educativă. A arătat adevărul despre generația de azi care refuză să comunice cu părinții și se închid în ei și în mediul online.

Cum se schimbă relația dintre fiu și mama sa după ce o descoperă pe fata din mediul online? Este foarte atras în mediul online și nu mai vede absolut nimic în viața lui reală. În piesa de teatru relația dintre mamă și adolescent nu se schimbă. Dar mama este bucuroasă că în sfârșit putea să interacționeze cu el. Deși pe termen lung asta îi afectează pe amândoi deoarece

vorbeau foarte mult noaptea și dimineța erau obosiți la muncă sau la școală. La un moment dat, mama adolescentului chiar devine dependentă de telefon.

Când descoperă băiatul adevărul, ce reacție are pe parcurs și care este decizia lui finală? El este extrem de dezamăgit din cauza faptului că marea lui iubire era de fapt o minciună. Adolescentul își lasă haina specifică lui pe scenă. În piesa de teatru hainele aveau o semnificație aparte. De exemplu, de fiecare dată când intrau în mediul online își schimbau hainele și când reveneau la realitate la fel.

Deci faptul că băiatul își

lasă haina pe scenă oarecum simbolizează că s-a sinucis sau cel puțin mie asta îmi sugerează.

Piesa vizionată este o piesă care ne pune pe gânduri și ne lasă să acceptăm ceea ce ne convine, pentru că finalul este interpretabil. Mesajul însă, este foarte clar, acela că avem probleme de comunicare.

A SCRIE SAU A NU SCRIE

Huidiu Robert Adrian, X A

Azi m-am decis să mă așez lângă șemineul meu imaginar cu o cană de ceai fierbinte în mână și să mă apuc să scriu. Deschid aplicația de scris și încep să scotocesc prin cap după o idee de articol. Trece o oră, trec două și nu iese nimic. Poate pentru mulți sună familiară această situație enervantă. Pentru mine, cel puțin, este.

Mă rog, articolul acesta nu este pentru a mă plânge că mintea mea nu poate scoate o idee brilliantă. De fapt, este pentru a

înțelege de ce unii nu pot sau preferă să nu scrie articole.

Cazul numărul 1: LENEA

Din punctul meu de vedere, lenea este cel mai mare inamic al omenirii. Lenea este cea creatură care trăiește în noi și ne împiedică să facem lucruri bune, constructive sau chiar și treburile de zi cu zi. Din păcate, și eu am această creatură în mine și abia o stăpânesc.

Cazul numărul 2: LIPSA DE IDEI

A, da, problemă comună oricărui scriitor. Din fericire, pentru asta am și o rezolvare. Sugerez un loc confortabil și liniștit cu o cană de ceai. După ce te așezi confortabil, te gândești la tot ce deranjează și la un moment dat o să te

lovească o idee.

Cazul numarul 3: FRICA DE EȘEC ȘI CRITICA NEGATIVĂ

Cred că toți am trecut prin asta și putem spune că este cel mai puțin plăcut sentiment. Oamenii, în general, știu doar să critice fără să știe ce și cum. Acest lucru nu ar trebui să oprească pe nimeni din a se exprima, indiferent cât de bine sau rău o face. Sfatul meu ar fi să nu asculți de critica negativă, cea distructivă. Ca să mă fac înțeles, criticile pot fi de două feluri: constructive și distructive.

Critica constructivă e mai mult ca un sfat sau ca o îndrumare pe când critica distructivă e doar să te faci să îți scadă încrederea în propriile forțe și să începi să ai îndoieli despre tine: „Oare sunt destul de bun ? Dacă nu o să placă nimănui articolul?”

Acestea sunt două exemple de întrebări pe care ți le pui după ce primești critică negativă.

Cazul numarul 4: EXPRIMAREA GREOAIE

Apare în general la persoanele care nu prea scriu sau citesc, semnalând o lipsă de cunoștințe. Dar nu vă temeți. Și pentru asta am o soluție. Cititul și exersatul este soluția. Până la urmă o să ai exprimare mult mai fluentă și mult mai ușor de înțeles.

După atâtea cazuri în care mulți nu vor să scrie, începi să îți pui întrebarea: „Dar de ce să scriu? Pentru ce?”

Ei bine, așează-te confortabil, ia o gură de ceai și pregătește-te.

Motivul numarul 1: UN ARTICOL BUN, O NOTĂ BUNĂ .

Un studiu realizat sugerează că 90% din elevii care scriu își doresc un articol bun, o notă bună. Șocant, nu ?

Motivul numarul 2: LAUDA

Cu siguranță cei care scriu adoră să fie lăudați că au scris bine sau că e interesant ce au scris. În cazul acesta mă aflu și eu.

Motivul numarul 3: "AȘA VREA DIRIGA/PROFA"

Bine, există și cazuri în care elevul scrie doar pentru că este obligat. Ca să scape mai repede, se apucă de scris și face un articol scurt și sec pe o temă adesea neinteresantă.

Sper că acest articol a fost interesant și oarecum educativ. Aș mai fi scris dar am rămas fără ceai și am început să amorțesc, șemineul meu imaginar nu mă încălzește, îmi este frig, așa că mă rezum doar la atât.

DE CE AU ELEVII MEI REZULTATE SLABE LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Profesor VasIU Ecaterina

Mă întreb zi de zi ce metodă să folosesc, cum trebuie să adaptez conținutul lecției de a doua zi, astfel încât să trezesc interesul, emoția, curiozitatea elevilor mei, să-i sprijin să descopere lumea și bineînțeles să aibe rezultate bune la învățatură. Și trebuie să recunosc că nu reușesc decât într-o mică măsură. Considerând că rolul meu de profesor și diriginte în creșterea performanței școlare este foarte important, am căutat să identific factorii care stau la baza dificultăților de învățare întâmpinate de adolescenți.

Din discuțiile purtate cu elevii, părinții, colegii și propriile observații am ajuns la următoarele concluzii:

1. Lipsa implicării familiei în procesul educațional sau utilizarea unor metode de educare nefavorabile

Implicarea familiei în procesul educațional mi se pare esențială, deoarece sprijinul acordat de familie nu poate fi înlocuit de școală. În general, implicarea familiei în viața școlară a elevilor mei se reduce la a-i sprijini material (în măsura posibilităților), în rest, familia nu ține legătura cu școala, considerând că elevii sunt suficient de responsabili. Majoritatea elevilor mei provin din familii cu probleme, respectiv tată alcoolic și agresiv, părinți despărțiți, șomeri, unii abia știu să scrie, astfel că de multe ori mă gândesc că nu prea am ce să rezolv cu părinții, ci mai degrabă mă străduiesc să rezolv problemele cu elevii. Familiile care provin dintr-un mediu defavorizant nu pot să asigure copiilor referințele culturale minime, necesare pentru valorificarea școlii. De exemplu, am observat că aceste familii implică elevii în tot felul de activități familiale, sustrăgând copilul de la școală. Atmosfera din cadrul căminului, certurile, lipsurile materiale, nesiguranța zilei de mâine reprezintă pentru elevii mei motive de insucces școlar. Aceste familii nu au principii solide de viață care să transmită copiilor echilibru, încredere să își valorifice la maxim potențialul și să profite cu înțelepciune de oportunitățile vieții.

2. Nivel redus de cunoștințe dobândite în ciclul primar și gimnazial

Acest factor îl consider cel mai important în dobândirea cunoștințelor noi. Faptul că elevii sunt admiși în liceu cu medii sub 5, reprezintă cel mai mare obstacol în creșterea performanței școlare, pentru că elevii nu pot recupera deficitul de informații și dobândirea cunoștințelor noi. Mai mult, nefiind obișnuiți cu studiul individual și efortul solicitant de a studia mai mult, nu-și propun depășirea statutului de submediocru.

3. Motivarea insuficientă sau bazată pe principii eronate

O persoană motivată învață mult mai rapid ceea ce îl interesează decât o altă persoană lipsită de motivație, deoarece, scopul propus poate fi solicitant. Prin satisfacția atingerii treptelor propuse oboseala întârzie, avantaj ce permite celui care învață să desfășoare o activitate de durată și, mai mult, să obțină un randament sporit. În mentalitatea elevilor mei (și a multor familii), în ziua de azi școala nu mai este percepută ca valoare în sine. Incapacitatea părinților și elevilor mei de a înțelege că școala formează abilități, priceperi și deprinderi și deci șanse mai mari de a-și găsi un loc de muncă, face ca învățătura să nu fie o prioritate în viața lor.

4. De ce să învețe...?

Degringolada valorilor sociale!

Sintagma „ai carte, ai parte” pare să nu mai fie de actualitate, deoarece lipsa de perspectivă în găsirea unui loc de muncă

contribuie la dezinteresul unor tineri și ai familiilor acestora față de școală. Cine le mai spune astăzi copiilor că, dacă vor învăța, vor fi cineva, vor fi persoane respectate și vor avea tot ce își doresc de la viață? Din contră, ei văd că fără să se fi omorât prea tare cu școala (și unii o spun cu mândrie) se poate ajunge primar, ministru, parlamentar, milionar etc.. Atunci ei de ce să învețe? Îi admiră pe cei care peste noapte își fac vile, au mașini scumpe, conturi și buzunare pline și știu că nu cartea i-a adus aici.

Societatea românească actuală devalorizează puterea cunoașterii și promovează obținerea facilă de foloase materiale. Drept urmare, "rețeta succesului", "exemplele de succes" ori alte sinonime din această categorie par a constitui apanajul unor neduși la școală. De exemplu, elevii îmi spun că ar prefera să stea în pușcărie câțiva ani și să aibă averi ca ale politicianilor, sau fetele se văd precum Cruđuța, Bianca Drăgușan, Bahmuțeanu ș.a . Apoi, învățământului nu i s-a acordat statut de prioritate națională, așa că nu trebuie să ne mai surprindă că elevii ajung și ei să marginalizeze școala și să refuze să învețe.

5. Supraaglomerarea cu informație

O altă problemă resimțită tot mai frecvent de elevi este reprezentată de programa școlară foarte încărcată, la care se adaugă volumul tot mai impresionant de teme și proiecte ce determină transformarea treptată a acestor elemente într-un factor de stres.

Concluzie !

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit”. (Ion Heliade-Rădulescu, Gândirea

ALEGE TITLUL

Chiriță Iulia, XII D

Mai întâi, am decis să nu pun niciun titlu acestei povestioare. Nu pentru că aş fi lipsită de idei, ci pentru că vreau să-i las pe cei care o vor citi să aleagă titlul pentru mine.

Știu deja că am o personalitate complexă. Sunt tipul de persoană care apreciază orice gest mărunț de bunătate din partea celorlalți și încearcă întotdeauna să le răspundă cu aceeași monedă. Mama mea este de vină pentru asta. Mai mult decât atât, nu trec cu vederea acele întâmplări numite

"coincidențe" care îmi animă din când în când universul. Am vrut să spun câteva lucruri despre mine, întrucât veți înțelege mai bine ce sentimente m-au încercat pe 22 februarie. Mai exact, ultima zi la 17 ani .

Înainte fiecărei aniversări stau și mă gândesc la ce am făcut bine, mai puțin bine sau nu am avut încă ocazia să fac. Exact ca un tenismen care-și face planul de joc în liniște în vestiar înainte de a intra în arenă, m-am regăsit mulți ani în dimineața zilei de dinaintea unei aniversări, făcând același

pedagogică)

Acum se pare că avem aceleași probleme ca și acum un secol, deși condițiile de trai, sursele de informații și de educație sunt cu totul altele.

Identificarea factorilor ce stau la baza dificultăților de învățare întâmpinate de copii sau adolescenți se dovedește a fi un proces dificil și complex. Acest aspect se datorează în primul rând multitudinii factorilor (interni sau externi) implicați în derularea activității educaționale.

Responsabilitatea revine deopotrivă comunității / școlii / familiei ca factori implicați direct în formarea elevilor în scopul creșterii interesului pentru învățatură, prevenirii și combaterii abandonului școlar.

lucru. Meditația e utilă. Cum ne petrecem existența într-o agitație permanentă, aceste momente sunt extrem de valoroase. Așa că pe 22, m-am luat la ceartă cu propria conștiință și am răstălmăcit toate amintirile din anul precedent.

De ce vorbesc așa mult de această aniversare ? Simplu, am făcut 18 ani și este vârsta pe care o așteptam cu sufletul la gură. Da, știu, nimic nu se schimbă cu împlinirea acestei vârste doar că ai câteva drepturi în plus. 18 ani înseamnă maturizare, încredere, voință, respect. Nu văd această vârstă ca pe o mare evadare, ci o văd ca pe o mică eliberare .

O REVELAȚIE, O IPOTEZĂ

Muraru Daniel, XII C

Dacă ne-am deschide mintea să privim oamenii, am vedea că această specie din care facem parte se dezvoltă cu rapiditate datorită capacității cerebrale, lucru care se regăsește și la animale într-o formă mai subtilă, pe care noi, ființele superioare o numim adaptare.

De-a lungul miilor de ani, omul a reușit să-și optimizeze procesul de adaptare prin crearea unei comunități ce înconjoară globul pământesc, unde se poate dezvolta în pace și fără impedimente. Însă creierul uman este capabil de mult mai mult, având integrată rațiunea, care-l urcă la rangul de ființă supremă cu discernământ. Dar această rațiune ne conduce specia spre anumite întrebări legate de existență. Fapt care a dus la multe teorii privitoare la modalitatea în care am fost concepuți, ori felul în care am aparut aici pe Pământ.

De aici a pornit ideea de ființă superioară, în acest caz atotputernică, numită Divinitate.

Dar oamenii nu împart aceleași ipoteze, căci imaginația îi îndeamnă să se diferențieze și să-și inventeze realitatea dorită. Astfel, în funcție de zona globului, comunitatea aceasta își găsește rădăcinile în diferite povești scrise în cărțile sfinte conform diferitelor religii.

Ei bine, cititorule, dacă consideri că vorbele mele au mai fost rostite și capătă sens în creierul dumitale super dezvoltat de-a lungul istoriei, atunci dă-mi voie să te introduc într-o realitate ce n-a mai fost rostită. O ipoteză ce reprezintă cheia cunoașterii sau poate doar o parte din adevăr.

Noi, oamenii, cunoaștem faptul că istoria se repetă. Atât cât știm din ea, din cei 2000 și ceva de ani pe care i-am parcurs în timp. Mai cunoaștem și faptul că am fost creați, conform scripturii, după chipul și asemănarea Divinității.

Din cele ce se observă la nivel Mondial în legătură cu avansarea tehnologiei, se desprinde tendința oamenilor de a crea o ființă după chip și asemănarea lor sau chiar sciborgi care evident vor fi cu cât mai performanți cu atât mai periculoși. Idee ce conduce la amenințarea umanității.

Din ceea ce s-a menționat în legătură cu istoria și repetiția acesteia la un anumit interval de timp, rezultă, conform multor religii, că prima specie a fost redusă la Unul singur, astfel ajungând în sfârșit la concluzia mult dorită, anume: singurul om rămas în lume sau în memorie va fi și singurul supraviețuitor, supranumit ca fiind Divinitatea/Creatorul.

Acum acest text reprezintă o simplă lucrare, poate un adevăr incontestabil sau poate doar o ipoteză, rămâne în puterea

dumitale, cititorule, să stabilești în ce măsură lucrarea mea se încadrează în poveștile ce ne destăinuie rădăcinile.

OAMENI FERICIȚI

Pantazi Roxana, XII A

Mulți cred că fericirea constă într-un simplu obiect sau într-un om, dar fericirea nu constă doar în atât. Fericirea se găsește în tot ce este în jur; fericirea este sentimentul acela pe care îl ai când îți vezi prăjitura preferată în farfurie. De ce trebuie fericirea să fie văzută de oameni drept un lucru în loc de un sentiment pe care ar trebui să-l simtă mai mereu? De ce toți oamenii își caută fericirea în lucruri mari în loc să o extragă din lucruri mărunte?

Fericirea ne înconjoară pe toți, dar aproape nimeni nu știe de unde să o "apuce". Unii oameni au ajuns să vadă fericirea drept un obiectiv greu de atins când de fapt fericirea este cel mai ușor obiectiv de atins, ea este și trebuie să fie în continuare prioritatea tuturor, dar mai ales a noastră.

De ce trebuie să fii tristă și posomorâtă când viața este scurtă și trebuie trăită la maxim? De ce în loc să te bucuri de viață stai închis într-o cameră?

De ce trebuie să crezi că viața este urâtă și plină de oameni răi atunci când încă mai există oameni buni? Chiar dacă nu există foarte mulți oameni buni cu adevărat, asta nu înseamnă să nu încerci să-i readuci pe calea cea dreaptă pe restul. Odată ce ai învățat o persoană ce este cu adevărat fericirea, ea trebuie la rândul ei să învețe pe altcineva și așa, ușor, ușor toți vor ajunge niște oameni fericiți.

ȘCOALA, PRIORITATEA NUMARUL 1

Olteanu Criss, XI D

Școala este cea mai importantă și trebuie pusă pe primul loc întotdeauna, nu trebuie să lăsăm școala pentru altceva, după ce terminăm școala putem face mult mai multe lucruri. Am lipsit foarte mult anul acesta de la liceu din cauza locului de muncă, dar nu m-am gândit că ar fi mai bine să termin 12 clase și după aceea să mă angajez.

Școala este foarte importantă mai ales când vrem să ne angajăm la un loc de munca unde se plătește mai bine, la un loc de muncă bun contează foarte mult ce studii avem.

În opinia mea, școala are un rol foarte important în viața unui adolescent.

În primul rând, pentru ca populația să evolueze ne trebuie tineri educați și inteligenți care să poată ajuta comunitatea prin studiul lor. Școala este cel mai bun mediu unde un copil își poate descoperi calitățile și aptitudinile, în școala adolescentul se poate dezvolta în armonie.

În al doilea rând, acest mediu care creează viitori adulți ai societății prezintă adolescenților exemple pozitive cât și negative de atitudini și preocupări și îi învață cum să se comporte în public și ce să facă pentru a fi integrați mai ușor.

În concluzie, pentru dezvoltarea sănătoasă a viitorului, școala este cel mai bun loc unde adolescenții interesați, serioși, preocupați, care nu își irosesc viața, pot afla lucruri noi și se pot axa pe ce îi interesează, pentru o carieră de succes și o viață mai ușoară.

ANIMALELE SUNT FĂCUTE SĂ FIE IUBITE!

Ciocovenaru Andreea, XIA

Am ales să vorbesc în acest articol despre agresiunea asupra animalelor și despre cum aș dori să înceteze lucrul acesta. Animalele îmi inspiră milă și iubire. Ador să mă joc cu ele și să am cât mai multe în casă. Nu există câțel să trecă pe lângă mine și să nu mă opresc la el. Le ador pur și simplu.

Iubesc animalele de când mă știu, nu contează în ce categorie se clasează acel animal. Le iubesc deoarece sunt cele mai inocente ființe; chiar și elefantul de care toți ne speriem este de fapt foarte iubitor și inteligent. Și că veni vorba de elefanți și

de animalele care sunt închise la ZOO sau cele de la circ doar pentru distracția oamenilor și pentru niște bani făcuți pe seama acelor animale chinuite, am văzut multe postări în care erau animale puse la zid și triste, în condiții mizerabile.

Urăsc acești oameni și urăsc și grădinile zoologice care nu sunt în stare să trateze un animal așa cum trebuie. Și urăsc și oamenii care vin și se uită dar nu fac absolut nimic. Unele grădini ZOO chiar sunt foarte frumoase și animalele de acolo sunt îngrijite și fericite. Ar fi frumos ca toate să fie așa.

În ultimul timp am văzut prea multe animale chinuite. În multe regiuni ale României sunt oameni care adoptă animale și le omoară la ei acasă doar pentru că așa vor ei.

Am rămas șocată...

Aș vrea să înceteze cu aceste fapte și aș vrea ca toți cei care iubesc animalele să nu rămână indiferenți la ceea ce văd.

Aceste ființe sunt lăsate pe pământ pentru a fi iubite și protejate. Nu primești nimic în plus dacă omori un animal, din contră, devii un om cu suflet rece și urât de toată lumea.

Stop agresivității animalelor !!!

Câinele meu este fetiță și are 4 ani. O cheamă Bella. Rasa ei este bichon. Am luat-o pe când avea 3 luni de la o prietenă, mama nici nu știa că vin acasă cu un câțel. La început nu îi dădeam șanse pentru că nu mânca deloc. După ceva vreme, încet-încet și-a revenit, am dus-o la veterinar, i-am pus cip, am vaccinat-o iar acum este cățelușă adult. O iubesc ca pe copilul meu dar nu este chiar așa ușor să ai un animal de companie. Trebuie să înveți totul despre el, să știi ce ai de făcut, ce este de evitat. Nu aș putea să îmi imaginez cum va fi când ea va trece în lumea de dincolo. E devreme să mă gândesc la asta dar totuși o fac.

O duc afară, mă joc cu ea, dorm cu ea, ce mănânc eu împart cu ea, chiar dacă nu e recomandat.

Mă rog la Dumnezeu să o țină cât mai mult lângă mine, casa ar fi goală fără ea și nu știu ce m-aș face!

ANTURAJUL

Vlăsceanu Florentina, XIA

De la 14 ani se conturează anturajul adolescenței, este cel malefic, cel care poate fi dăunător oricărui adolescent. Cu anturajul copilăriei petrecem foarte mult timp.

Cândva, părinții noștri aveau prieteni pe toată scara. Erau o comunitate, râdeau, stăteau până târziu în fața blocului. Pe vremea aceea aveau activități diferite de ale noastre: spuneau bancuri, se jucau de-a v-ați ascunselea, bidonașele, lapte gros, cu păpuși.

Dar copiii din ziua de azi nu mai fac asta. Într-un anturaj, cel care dă cu pumnul mai tare este etalonul. Bineînțeles că și bătaușul este tot din anturaj, și uite așa ajung să se bată între ei, în felul acesta încercând să-și demonstreze așa-zisele abilitați. Acum am văzut că și fetele se bat între ele pentru băieți. Îngrozitor! Cum să îți placă ca fată un băiat care nu știe ce este respectul? Toate acestea încep dintr-un anumit punct și se termină pentru unii ok, pentru alții prost. Intri în anturaj, uneori pur și simplu din curiozitate, alteori pentru că vrei să faci parte pur și simplu dintr-un grup. Și te lași

influențat, apuci pe drumul țigărilor, drogurilor. Devii cel mai „bun”, ajungi să fumezi 2 pachete de țigări pe zi, faci bani să ai de droguri și duci la băutură ca nimeni altul. Dar la ce bun când la un moment dat tot ce ai acum se va destrăma: anturajul, prietenii, chiar și tu, ca om. La ce bun să fii cel mai bun într-un anturaj rău?

Încetați să mai renunțați la școală, să fiți cei mai buni, cei mai „cool”, pentru că în zilele noastre și un pumn se plătește. Nu trăiți pentru anturaje, învățați din anturaje !!!

Spuneți NU atunci când cineva încearcă să vă convingă că asta înseamnă să fii șmecher. Nu vă puneți mari speranțe în anturaje că vor fi mereu alături de voi pentru că anturajele dispar mai ales când dai de greu. Trist este că acești oameni care fac parte din asemenea anturaje ne vor conduce pe noi în viitor.

ARTA CARE MĂ DEFINEȘTE

Stoian Edmond, XIG

În funcție de pasiunile noastre, toți alegem un stil de a crea artă sau modele care să ne reprezinte felul de a fi. În general, oamenii care au înclinații spre artă sau lucruri asemănătoare văd lumea altfel, în alte nuanțe. Nu mulți consideră arta și creativitatea importante dar ele pun baza multor descoperiri. Artă este un stil de viață pentru că unii creează artă fără voie sau din obiceiul pe care l-au deprins de-a lungul timpului.

Artă ne reprezintă și ne aduce mai aproape ca să dezvoltăm ceea ce ne place și să ne petrecem timpul creativ și plăcut, liniștitor și frumos. Am putea să inventăm propria noastră sărbătoare, unde toți creatorii și iubitorii de artă să devină pentru o zi artiști iar cele mai bune lucrări să devină opere, să fie expuse, așa cum facem la școală diferite activități și creațiile noastre sunt expuse pe holurile școlii sau participăm la concursuri.

Pentru mine artă a reprezentat o șansă de a-mi lăsa imaginația să zburde liberă pe foaie. Eu eram creatorul iar desenul, opera. Când puneam mâna pe creion mintea era plină de idei ale următoarelor mele desene.

Am desenat de mic, acum desenez ocazional dar nu voi renunța deoarece acest lucru mă definește.

PASIUNEA MEA AUTO

Bărăitaru Loredana, XII B

Pasiunea mea sunt autoturismele. Poate pare ciudat, și multora le pare, dar părerea celorlalți nu ar trebui să fie o piedică în îndeplinirea unui vis. Visul meu în prezent este să am mașină de culoare roșie cu mulți cai putere. Să mi-o personalizez după propriul plac, în momentul acela știu că mă voi simți împlinită. Pasiunea pentru mașini este mai specială, asta implică automat și pasiunea de a conduce. Încă nu am ajuns să conduc din cauza vârstei dar aștept cu nerăbdare să conduc o mașină. Modelul de mașină visat de mine este Mercedes Benz GLA. Îmi place că este o mașina cu o mărime decentă de tip SUV. Ador în general mașinile nou apărute deoarece sunt foarte avansate din punct de vedere al tehnologiei.

BINE SAU RĂU

Buștă Alexandru, XII B

Tehnologia modernă a influențat foarte mult copiii și adolescenții din ziua de azi, majoritatea sunt dependenți să butoneze telefoanele mobile, să posteze pe rețelele de

socializare, să-și facă selfie. Tehnologia a avansat atât de mult încât este prezentă peste tot în viața noastră fie că vrem sau nu. Radiațiile periculoase emanate ne afectează mai ales pe noi, adolescenții. Avantajele tehnologiei sunt multe pentru oameni, dar fiecare avantaj poate deveni în același timp și un dezavantaj din cauza dependenței. Într-adevăr, tehnologia ne face viața mai ușoară dar nu ar trebui să depindem în totalitate de ea. Dacă am face un test și ar trebui să renunțăm 24 de ore la telefoane, mulți dintre noi am suferi și am spune că o luăm razna dar această afirmație este doar în capul nostru din cauza acestei dependențe. Nu spune nimeni să nu folosim tehnologia dar trebuie folosită când este cazul și ne este de ajutor. Comunicarea între membrii familiei se face mult mai ușor: nu trebuie să îți faci griji că o să întârzie la cină sau că planurile pentru diseară s-au schimbat, cu un simplu SMS ai rezolvat problema.

Vocabularul tinerilor s-a schimbat extrem de mult deoarece există tendința de a

prescurta. Folosirea smartphone-ului sau a tabletei în timpul mesei sau la cina din familie nu este o idee prea bună. Din păcate și la ieșirile în oraș cu prietenii sau cu persoanele dragi adolescenții tot nu renunță la telefoane, acestea fiind tot semne de dependență tehnologică.

IUBIREA CA-N FILME

Ciocovenaru Andreea, XIA

A iubi înseamnă a trăi viața celuilalt. Să uiți de tine și să te dăruiești cu totul celuilalt fără a aștepta vreodată ceva în schimb, aceasta este adevărata iubire care te înalță și te purifică de tot ce este murdar în lumea aceasta. Pentru ca iubirea să poată intra în noi, egoul trebuie să plece. Dacă intră egoul, iubirea pleacă. Dacă pleacă egoul, intră iubirea. Un om egoist nu va putea să iubească. Egoul și iubirea se exclud reciproc. Cei mai mulți se plâng că nu sunt iubiți. Mulți îmi spun: „L-am

iubit din toată inima, iar el nu mi-a răspuns niciodată iubirii”. Dar dacă l-ai iubit cu adevărat, de ce suferi că el nu te-a iubit? Nu știți oare că iubirea adevărată nu așteaptă NICIODATĂ, dar absolut niciodată, NIMIC în schimb? Ea este fericită că se poate manifesta, că se poate dărui. Atâta timp cât suferiți din cauza iubirii înseamnă că încă nu ați cunoscut iubirea adevărată. Să învățăm să iubim cu adevărat, fără a cere vreodată ceva în schimbul iubirii noastre. Ba dimpotrivă, să ne bucurăm că ni se permite să manifestăm iubirea. Par nebunești aceste cuvinte astăzi când o asemenea iubire este aproape de negăsit, nu o mai întâlnim nici în filme. Dar atâta timp cât cineva o mai pomenește și își dorește din toată inima să o manifeste, mai există o speranță ca ea să renască. Iubiți-vă din toată inima pe voi înșivă și nu vă fie rușine de această iubire. Foarte mulți oameni se urăsc pe ei înșiși, de cele mai multe ori fără un motiv real, doar din plictiseală sau ignoranță. Iubiți-vă așa cum sunteți dacă doriți să vă transformați. Nu așteptați să vă transformați pentru a ajunge să vă iubiți, pentru că nimic nu poate fi transformat în bine în lipsa iubirii.

VIAȚA PE MOTOCICLETĂ

El Wazir Yasmin, XII B

Viața pe motocicletă a început odată cu obținerea carnetului de către prietenul meu, cu aproximativ un an în urmă, este un mod de viață foarte palpitant deoarece nu ești închis într-o cutie, ești mult mai aproape de natură și totul este mai profund și mai romantic.

Cât despre oamenii care practică acest mod de viață pot spune că nu sunt cum crede lumea, duri și răutăcioși, dacă sunt nervoși vreodată este cel mai probabil din cauza faptului că viața lor este pusă în pericol de orice mișcare bruscă sau atingere oricât de ușoară de alt vehicul în mișcare. Ei sunt desigur genul de oameni cu care te distrezi, glumești, te prostesti, dar sunt și foarte serioși când este nevoie și te ajută indiferent de situație.

Mulți oameni când mă văd în echipament mă întrebă dacă nu îmi este frică, dar nu îmi este frică deoarece am încredere în prietenul meu, conduce foarte atent, iar senzațiile frumoase opresc orice frică. Uneori am senzația că poate să fie o terapie în caz că ai o zi mai grea sau o perioadă mai proastă.

În încheiere, vreau să adaug că ador senzațiile tari și apropierea de natură.

ASCULTĂ-ȚI MUZICA

Harschi Andrei, X C

Muzica poate fi câteodată fără sens, dar în majoritatea melodiilor există un mesaj ascuns, aici depinde și de tipul de muzică ascultat, care poate fi ales în funcție de preferințele fiecăruia. O să dau câteva exemple de tipuri de muzică, acestea fiind RAP, Hip-Hop, Trap și lista continuă. Orice om poate asculta ce vrea, gusturile nu se discută, însă în unele cazuri muzica poate demonstra și cât de cult sau incult ești.

Muzica poate schimba și starea de spirit, de exemplu dacă acum ascult o melodie cu un beat și versuri vesele, pot fi și eu vesel, dar dacă imediat

după acea melodie ascult o melodie tristă, pot fi și eu la fel, devin melancolic.

Fiecare artist are câte un mesaj în melodia sa: de exemplu, unii cântă despre câți bani au, alții despre cât de golani au fost, alții despre droguri și cât de drogați au fost, alții despre inimi frânte, alții despre onoare și respect, unul se mândrește cu cât este el de ateu și dispețuiește pe oricine crede în Dumnezeu, unii se văd salvați, alții se cred pierduți, și toți se apără agresând cealaltă tabără, fiecare cântă și scrie versurile în funcție de cum se simte și ce a făcut el de-a lungul vieții.

Muzica poate aduce mulți bani, însă nu tuturor artiștilor. De obicei lumea crede că dacă cânti și urci niște piese pe internet poți deveni bogat, ei bine nu este chiar așa, aici depinde și de tipul de muzică cântat, și de cât de apreciat ești, depinde de mai multe lucruri, am enumerat doar câteva.

Ascultând muzica te poți regăsi în versuri, poți asculta pur și simplu versurile spunând “vai, mă regăsesc perfect, parcă această melodie ar fi făcută pentru mine” sau poți doar să ascuți melodia pur și simplu pentru că îți place.

Ascultând muzică te poți simți mult mai bine.

După părerea mea, muzica este un lucru fără de care nu am putea trăi, retoric vorbind.

CHEIA, DRAGILOR...

Cincă Mariana, XII E

Cheia, dragilor, nu constă în bani, casă, mașină, soț/soție superb/ă sau o familie reușită și fericită. Este puțin probabil ca această minune să se înfăptuiască și să le avem pe toate! Poți să

ai averi de pe urma cărora să dispui de tot confortul însă poate să îți lipsească liniștea și fericirea în căminul tău. Iar mai apoi se întâmplă să ai o familie unită însă să îți lipsească banii și greutățile să te doboare. Mai există și boala care nu e blândă cu nimeni. Și, indiferent ce am face, ne asemănăm prin acel punct zero care pornește de când luăm viață.

Ne naștem pentru a trăi o viață. Și pare a fi o viață asemănătoare... trist!

Mi-ar plăcea să aflu adevăratul scop al existenței noastre, sper altul decât cel de a perpetua specia umană!

CREEAZĂ-ȚI VISURILE

Marin Elena, XI A

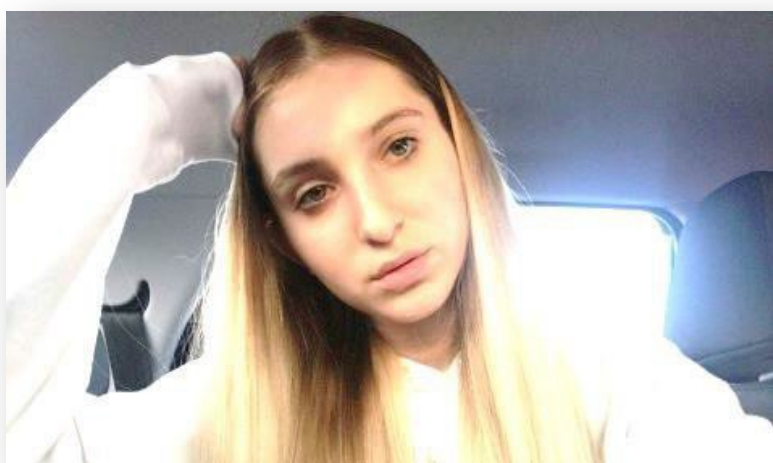
Ce înțelegem prin a ne crea visurile? Unii oameni înțeleg prin asta a-și împlini idealurile sau prin a reuși ceva în viață. Eu înțeleg prin asta să-ți faci visurile să devină realitate.

În viață, încercăm să transformăm fiecare vis în realitate, majoritatea nu reușim fiindcă nu depunem destul efort pentru asta. În secolul al XXI-lea oamenii nu prea mai dau doi bani pe visuri ci doar pe o viață destul de bine organizată.

Visurile dau sens vieții noastre. Nimeni nu ar trebui să renunțe la visurile sale. Noi, oamenii, ar trebui să încercăm cât se poate de mult să ne menținem visurile vii și să le aducem la viață prin orice metodă.

Pentru a ne menține visurile vii există foarte multe modalități, dar deseori trebuie să facem imposibilul, fiindcă uneori și "imposibilul devine posibil". Destul de haios acest citat fiindcă nu foarte mulți cred în el.

Încrederea, speranța, optimismul și buna-voință ajută la împlinirea visurilor. Poate este greu, poate sună nebușesc dar de aceea noi, oamenii, suntem creați pe acest pământ, să ne facem povestea noastră, să ne creăm visurile și să le

îndeplinim, să facem o viață memorabilă pentru urmașii noștri.

Visurile ne țin vii, atât pe plan fizic cât și pe plan sufletesc. Dacă n-am avea visuri, noi, oamenii, n-am avea nimic, n-am avea idealuri sau ceva pentru care să luptăm. Până la urmă asta este viața, nu? Oricât de grea ți s-ar părea trebuie să trăiești în continuare și să-ți faci visurile posibile.

Din copilărie, ne facem o schemă a visurilor pentru viitor și cu toate că timpul ne schimbă, de obicei visurile rămân aceleași chiar și după ani, amintindu-ne de ce luptăm și pentru ce trăim în viață.

Nu voi înțelege niciodată de ce ai vrea să renunți la visul tău pe care l-ai creat și mai ai puțin să-l îndeplinești. Sunt de părere că oamenii care renunță la visuri, renunță automat la o viață optimistă și fericită. Cei ce renunță la visuri ajung niște oameni monotoni ce-și trăiesc viața după tipar, alegând mereu o cale ușoară dar plictisitoare.

Oamenii fără visuri sunt exact ca niște corpuri fără viață!

CUM SĂ REUȘEȘTI

Comentariu Alexia, IX A

Eu cred că omul care poate ajunge sus este omul căruia îi

place să riște deoarece dacă nu riști nu câștigi. Aceste cuvinte înseamnă faptul că acel om este foarte ambițios și iubește viața indiferent de obstacole și întotdeauna vrea mai mult.

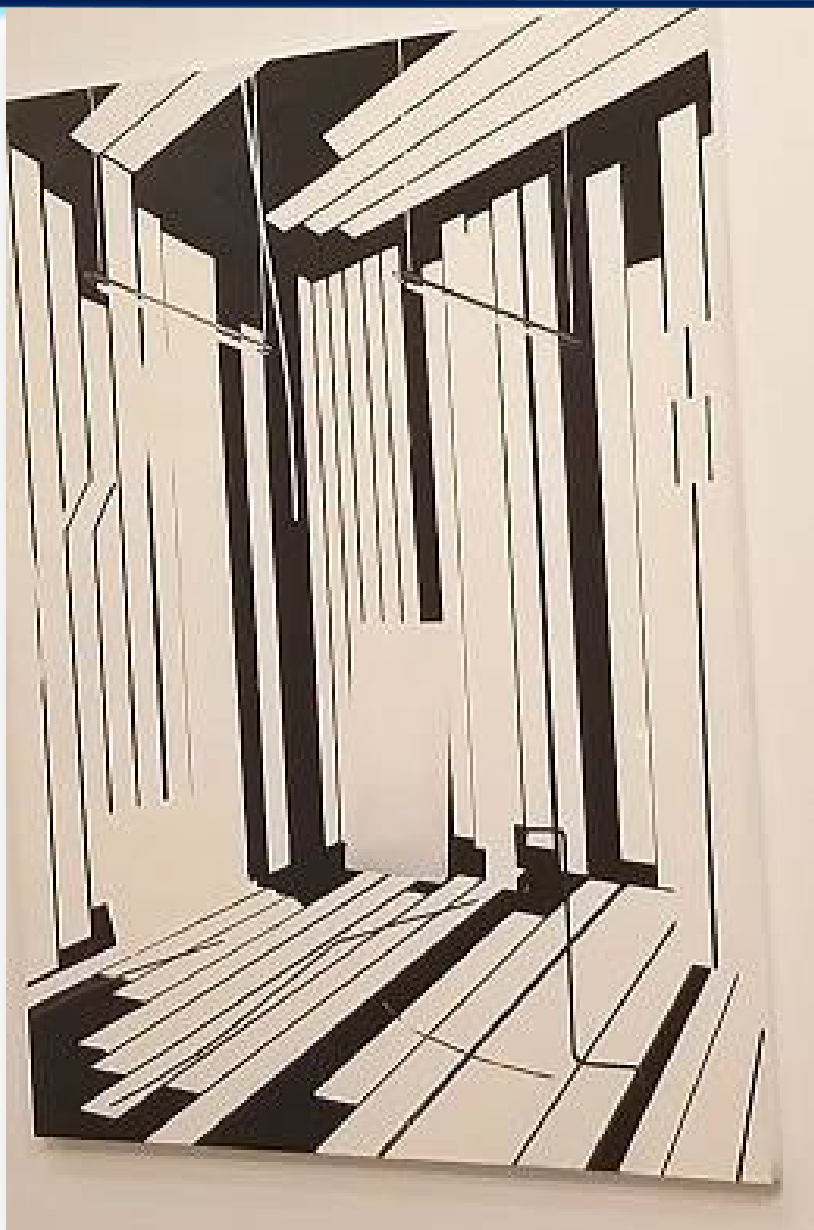
Pe mine mă caracterizează acest tip de comportament deoarece și mie îmi place să risc pentru că viața fără obstacole nu ar mai fi așa de interesantă și nu ne-ar mai ajuta să învățăm din greșelile pe care le facem. Nu toată lumea este obișnuită cu riscul, alții sunt obișnuiți cu viața plictisitoare, astfel ei se integrează mai greu într-un colectiv și sunt mult mai sensibili, iar cei cărora le place să riște sunt mult mai maturi și mai înțelepți și știu cum să se comporte în societate.

Pe mine mă mai reprezintă și tipul de om care este atent la fiecare lucru din jurul lui și apreciază orice peisaj. Acest om se bucură de natură și îi este recunoscător lui Dumnezeu că ne-a dat toate tipurile de relief într-o țară destul de mică.

CUNOAȘTEREA ÎNSEAMNĂ PUTERE

Iancu Marga, XII C

Eu cred că viața este cea mai distractivă călătorie dintre toate. Poate fi cea mai bună călătorie pe care ai visat-o vreodată. Vedem în jurul nostru și ne întâlnim zilnic cu fel și fel

schimbări. Vestea bună este că personalitatea se poate modela pe parcursul vieții.

Eu sunt o fire timidă, bună, prietenoasă și blândă. Nu îmi plac conflictele și nu suport oamenii care bârfesc și râd de ceilalți. Oamenii care se răzbună și au atâta ură în ei nu-i suport deloc, cei care sunt superficiali și se cred cei mai tari nu-mi sunt pe plac. Eu sunt diferită de toți cei pe care îi cunosc și nu am o prietenă adevărată încă. Aștept să cunosc pe cineva care să mă înțeleagă și să nu mă trădeze .

FAMILIA ÎNSEAMNĂ TOTUL!

Iordan Geanina, XII A

de oameni deosebiți, unici fiecare în felul său .

Personalitatea este cheia modului de a reacționa la o situație sau la alta. Acesta este un cod al identității bazat pe valori, convingeri, abilități și comportamente. Comportamentele la rândul lor, sunt determinate de nevoi și dorințe.

Încercând să înțelegem personalitatea noastră, singura cale este de a crește pas cu pas, acumulând destule cunoștințe despre noi și începând să deținem controlul asupra vieții noastre. Până la urmă cunoașterea înseamnă putere.

Părerea mea este că ce nu te doboară te face mai puternic și că nu ar trebui să ne debusolăm din cauza unor fapte ce ne doboară, deoarece personalitatea ne este ca un părinte protector. Fără trăiri clare care să-ți marcheze viața noi am fi pierduți. Este acel ceva care te face să fii diferit și destul de rezistent la

O familie fericită este în primul rând o familie unită, o familie unită este aceea în care există iubire, înțelegere și respect. Nu trebuie să ai bani cărora să nu le știi numărul ca să fii fericit .

Fericirea este atunci când ești alături de familia ta, când există iubire și înțelegere, armonie, o familie trebuie întotdeauna să fie unită și la bine dar și la rău, să trăiască în pace și liniște .

O familie este fericită atunci când toți se strâng de sărbători, când copiii îți sunt alături .

Fericit ești atunci când vezi că au crescut copiii și au avut ce învăța de la părinți, atunci devii un om mândru și realizat din orice punct de vedere.

Doar prin familie lumea se îmbogațește și se nasc următorii urmași, doar prin familie devii un om mai bun și înțelegător.

Familia înseamnă totul !

FERICIREA MEA

Cincă Mariana, 1 PL

Cel mai mult mă face fericită faptul că am niște prieteni buni și înțelegători care mă iubesc și îmi sunt alături în momente grele sau mai puțin grele. Mă face fericită fiecare dimineață în care mă trezesc cu zâmbetul pe buze, ploile de vară sau de toamnă care au acel sunet liniștitor și calm, sinceritatea, faptul că pot fi eu însămi tot timpul, astea toate mă fac fericită și împlinită.

În fiecare zi învăț câte ceva nou și asta mă face să realizez că cu cât cresc mai mult cu atât am mai multe lucruri de învățat și descoperit .

Amintirile mă fac fericită, indiferent că sunt bune sau rele, mereu zâmbesc când îmi amintesc. Mă face fericită să văd că cineva are încredere deplină în mine. Mă face fericită fiecare zi pe care o petrec alături de familie și cei mai bun prieteni. Sunt fericită chiar și atunci când mi se face dor .

Copiii, în special bebelușii, mă fac fericită, când îi văd zâmbesc .

În fiecare zi din viața mea îmi propun să fiu recunoscătoare pentru aceste lucruri care mă fac să mă simt fericită și împlinită.

GENERAȚIA OBSEDATĂ

Jegh Sorin, XII F

Până acum 60 de ani nu aveam dreptul la zile libere, iar acum, că avem această oportunitate nu știm să ne bucurăm de acestea. Fără să ne dăm seama, ne irosim timpul liber fiind manipulați de ceea ce vedem toată ziua la televizor, pe internet, și ne pierdem cea mai mare parte a timpului stând pe telefon în loc să ieșim și să ne bucurăm de natură. Este foarte îngrijorător faptul că multă lume nu își dă seama de aceste mici lucruri, uitând de tot din cauza telefoanelor, a calculatoarelor și cel mai grav este că foarte multe persoane sunt obsedate de rețelele de socializare, mulți oameni uitând să socializeze față în față.

Generațiile care vin nu o să știe absolut deloc ce înseamnă plimbările în parc, mă refer la joaca în parc sau ieșirile cu prietenii, fiind obsedați de lumea virtuală.

Timpul liber îl poți acorda unei cărți bune în locul unui dispozitiv mobil care face ca timpul să curgă fără sens în viața ta. Poți face ceva folositor și să descoperi chestii noi oferind mai multă atenție lucrurilor care îți stabilesc un viitor sigur în viață. Noi, adolescenții, ar trebui să ne axăm la această vârstă pe idealurile noastre și să nu fim hipnotizați de așa-zisul miraj al telefonului mobil. Acest pas al uitării dispozitivelor care ne distrag atenția ne poate pune viața în ordine, ne ajută să avem o gândire mult mai liberă din punct de vedere al opiniilor despre diferite subiecte.

Cum am mai spus, dispozitivele mobile ne influențează foarte mult și ne "mănâncă" timpul, de aceea remediul ar fi să socializăm mai mult cu prietenii și să ne bucurăm de o ieșire în parc și de o carte bună. Trebuie să ne redescoperim !

GUNOI MORAL

Florea Marius, XII A

Oamenii nu se nasc lacomi. Lăcomia lor este pricinuită de anturaj. În decursul vieții întâlnim oameni buni, răi, egoiști, lamentabili și cu fel de fel de alte personalități.

În urma contactelor verbale cu ei ne putem da seama ce fel de persoane sunt. Afirmatia „prima impresie contează foarte mult” este incertă, deoarece majoritatea ne arătam „fața bună” pentru început iar pe

parcurs ne „demascăm”.

ÎNROBIREA

TIMPULUI

Enache Marian, XII G

Bine, eu totuși sunt de acord cu oamenii lacomi, răi (într-o anumită măsură) sau egoiști. De ce?

Poate că în decursul vieții lor cu siguranță au cerut la un moment dat ajutor de la prieteni și din 1000 de prieteni toți au „fugit”.

De aceea nu trebuie să judecăm.

Mai întâi să observăm propriul nostru „gunoi moral”, după aceea să discutăm de „gunoiul moral” al celorlalți!

Deseori, noi, oamenii, îi judecăm pe alții, rar sunt oameni care să se pună în locul celui „învinuit”.

Morală: în viață nu este deloc bine și nici moral să-i judecăm pe alții până nu se „punem” în pielea lor ca să simțim ceea ce simt și ei atunci când sunt judecați.

Timpul liber reprezintă momentele care rămân la dispoziția unei persoane. Ca să ai timp liber trebuie mai întâi să îți îndeplinești atribuțiile la școală/serviciu sau atribuțiile față de familie. Dar pentru mulți copii din ziua de azi aceste atribuții nu mai reprezintă o prioritate, altceva fiind pe primul loc, cum ar fi jocurile pe calculator, ieșitul cu prietenii, jocurile de noroc...

Poate aceste lucruri au devenit priorități din cauza că faptului că tehnologia a evoluat foarte mult de-a lungul timpului, dar parcă este din ce în ce mai hipnotizantă și mai molipsitoare pentru generațiile ce vin din urmă. Telefonul este deja ca un drog pentru populație, atât în rândul copiilor cât și în rândul adulților, este imposibil ca în aceste vremuri să poți trăi fără telefon, el fiind prioritar. Din păcate, sunt tot mai puțini oameni care nu sunt dependenți de telefon și care încearcă să explice și să le arate urmașilor lor cât de periculos este telefonul și efectele devastatoare care le produce. Timpul liber a devenit pentru milioane de oameni „timpul pentru telefon, televizor” și asta este foarte trist, pentru că în timpul acela am putea planta un

copac, am putea ajuta pe cineva care are nevoie de ajutor, am putea să ne bucurăm că trăim sau pur și simplu am putea să ne odihnim.

Parcă că au fost create aceste „unelte tehnologice” special să ne acapareze timpul pe care în sfârșit omenirea îl are „liber”, mai mult ca niciodată în istorie. De altfel, în afară de epoca în care trăim, nici n-a exista ideea de timp liber. Doar bogății își permiteau să facă și altceva decât muncă. Ce rost ar avea să pierdem un bun așa de prețios, greu câștigat tocmai prin progresul tehnologic, căzând în partea negativă ?

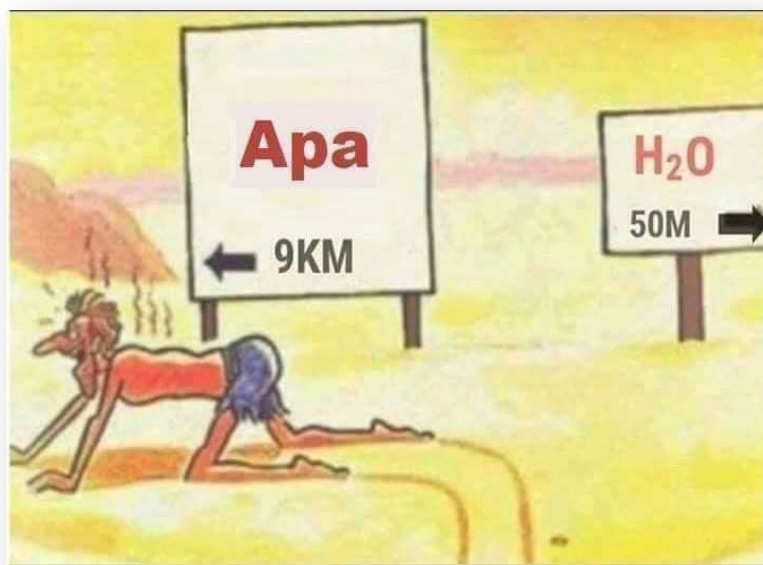
DE CE MĂ ENERVEAZĂ LUMEA?

Tache Ruxandra, XII A

O întrebare foarte bună! Motive sunt foarte multe, unul dintre ele fiind chiar eu, adică sunt genul de persoană care suportă foarte puține persoane și care nu are răbdare cu nimeni.

Și da, este ceva greșit în asta, doar că așa sunt eu și îmi place să cred că cine mă vrea aproape mă va aprecia așa cum sunt.

Exceptând asta, alte motive ar mai fi prostia oamenilor și plăcerea de a se complica în fel și fel de lucruri. Aș mai putea enumera și felul lor de a fi, modul de exprimare, comportamentul, obiceiurile proaste și neadecvate, și multe

alte.

Aleg să mă opresc aici deoarece toată această listă va continua la nesfârșit, iar aceste lucruri negative nu trebuie luate ca ceva important, ci remediate.

O GENERAȚIE GRĂBITĂ

Stoica Elisa, XII G

Majoritatea timpului lor liber tinerii îl petrec la calculator jucându-se sau pe telefon pe rețele de socializare.

Din cauza acestei tehnologii foarte avansate, care are totuși și multe avantaje, tinerii sunt dependenți de telefoane și calculatoare.

Pe timpuri, femeile se descurcau fără mașina de spălat spălând la mână, iar oamenii trăiau fără să vorbească la telefon deoarece nu exista.

Jocurile pe internet creează dependență, nervozitate, chiar și anumite boli, de care tinerii suferă fără să știe și traiesc în același mediu toxic, înconjurați de tehnologie.

Pot spune că eu nu sunt dependentă de calculator sau de telefon deoarece sportul mă ajută în mare măsură pentru că îmi ocup timpul liber cu antrenamente în fiecare zi, iar în weekend prefer să ies afară și să mă distrez decât să stau cu nasul în calculator.

Copiii se dezvoltă fizic mult mai repede și totul din cauza chimicalelor bătute în fructe, legume, carne și alte alimente, din cauza e-urilor, îngrășămintelor.

Suntem o generație grăbită și nu mai avem răbdare să facem anumite lucruri, să ne plimbăm etc. deoarece ne plictisim. Oare de ce?

O LUME ÎN SCHIMBARE

Greco Robert, XII F

Privism în jur și observăm o lume în schimbare. Dar sunt și locuri în care parcă timpul n-a pătruns. Din păcate, încă există în lume oameni și copii care sunt tratați ca niște sclavi și aceștia nu se bucură de timp liber. Ce am putea face să ajungă și la ei legile și practicile civilizate?

În țări subdezvoltate medicina este un lux, deși există leacuri pentru orice tip de boală chiar și pentru cancer, oamenii sunt mințiți că nu se poate face nimic deoarece ei vor să profite de naivitatea acestora și de banii lor dați pe medicamente de tip placebo.

Este inimaginabil ca cineva să muncească zeci de ani de zile pentru un scop, iar după, să afle de la un bărbat în halat alb că suferă de o boală incurabilă care nu poate fi ținută în frâu nici

prin tratamente foarte scumpe. De aceea încă există atâtea cazuri de sinucidere în lume.

Dar cu toate astea sunt bucuros că m-am născut în România post-comunistă deoarece am ocazia să aflu povești frumoase, copiii au drepturi, nu există sclavie, iar vacanțe avem destule, pe vremea părinților mei lumea nu prea își permitea vacanțe.

DĂRUIRE TOTALĂ

Pătrașcu Antonio, XI D

Mă numesc Antonio Pătrașcu și fac sport de 13 ani. Am început să fac sport din

cauza faptului că aveam o problemă cu greutatea, mâncam foarte mult și rezistența mea la efort era mult diminuată .

Cu multă muncă și antrenamente asidue am ajuns unul dintre cei mai buni atacanți din campionatul ligii noastre. Am fost la echipe renumite în probe: FCSB, FC. Dinamo, Astra Giurgiu, Rapid, dar niciodată nu am putut să stau mai multe de un campionat la fiecare echipa chiar dacă eram golgheter sau unul dintre cei mai importanți jucători ai echipei. Pentru mine nu contau fanii echipei sau părinții care ne susțineau, pentru mine era important să fiu alături de colegii mei cu care am început fotbalul doar că nu s-a putut niciodată să jucăm în aceeași divizie. Uneori când era pauză de campionat discutam cu antrenorul și îl rugam să facă un amical cu fosta mea echipă de la care am plecat, mereu accepta pentru că vedea cât de mult îmi doresc să joc cu ei. După 3 ani petrecuți pe la diferite echipe am decis să mă întorc la echipa mea de suflet. După multe regrete și visuri pe care părinții mei le aveau, au fost de acord să vin la echipa de care nu m-aș fi dezlipit niciodată. Întors de la un nivel mai înalt, aveam de gând să fac cumva să aduc echipa pe primul loc mereu și să îmi aduc colegii la cel mai înalt nivel. Totul a decurs bine până când m-am îndrăgostit de o fată, moment în care am renunțat la visul meu și m-am dedicat în totalitate ei. Cea mai mare lovitură pe care am primit-o și o greșeală pe care am făcut-o a fost să o chem pe prietena mea la un meci de-al meu, totul a fost bine până când a început meciul dar eu mă tot uitam la ea, neatent și cu gândul aiurea am călcat într-o parte și mi-am rupt piciorul. Din momentul acela au început ghinioanele. După o pauză de-o lună am început recuperarea dar deja eram demoralizat și cu gândul că nu voi mai putea să joc fotbal, a trecut încă o lună să îmi revin la normal și să ajung din nou la același nivel. După multă muncă am început să fiu din nou cu moralul sus. După 5 luni în care totul a decurs bine, la un antrenament am făcut ruptură de ligamente la gleznă, acum știam că nu mai pot juca fotbal și că visul meu era distrus. Am făcut recuperare 3 luni. Din păcate, medicii pe care i-am consultat mi-au zis că dacă vreau să mai joc fotbal o fac pe propria mea răspundere, atunci mi-am dat seama că este momentul să nu mă mai gândesc la fotbal și să încerc să fac altceva să îmi umplu timpul. Am început să joc FIFA, să îmi pierd nopțile dar după o perioadă de joacă am început să merg la campionate și să câștig bani din joc. Acum am început să antrenez la fosta echipă grupele de copii mai mici și este foarte bine. Îmi doresc să învăț copiii să ajungă cei mai buni fotbaliști. .

UN SPORT POPULAR

Cosmin Leu, XI E

Atletismul este unul din cele mai populare sporturi din lume. Este o ramură sportivă care cuprinde diverse probe de alergări și de marș, de sărituri și aruncări sau probe combinate, la care particip și eu .

Eu fac probe combinate cum ar fi: săritura în lungime, oină, săritura în înălțime, garduri.

Am avut multe accidentări dar și multe concursuri la care am ieșit pe locul 1 sau 2.

La multe concursuri am fost descalificat.

Acesta este unul din sporturile mele preferate și singurul pe care îl mai practic.

Am făcut mai multe sporturi: înot, MMA, box. Am avut să fac și fotbal, dar părinții mei nu au fost de acord. Până la urmă am rămas la atletism .

Antrenoarea mea este foarte severă dar și înțelegătoare.

Am avut și momente proaste în care nu îmi ieșea nimic bine la antrenamente. Dar trebuie să luptăm pentru ceea ce ne dorim să facem în viață.

Am avut o perioadă de 2 ani în care m-am lăsat de sport pentru că am avut niște probleme care m-au împiedicat să continui. Dar acum mi-am revenit și m-am apucat din nou de atletism .

La concursuri am participat la probele de rezistență, viteză, ștafetă și săritura în lungime. La săritura în lungime am fost descalificat o dată deoarece am avut adidași cu care nu aveam voie să particip, deși sărisem cel mai mult dintre toți participanții. La viteză ieșeam mereu pe locul 2 sau 3 iar la ștafetă mereu ieșeam pe locul 3 cu echipa .

Deoarece am avut pauza aceea de 2 ani nu mai sunt

competitiv, dar încerc să ajung la nivelul la care eram înainte.

Atletismul este parte din mine și încerc să ajung cât mai departe făcând acest sport.

BASCHEȚUL, O PASIUNE PE VIAȚĂ

Mihnea, Marius, XI E

Sportul meu preferat este

baschetul. Am ales acest sport deoarece îl practic de mic și întotdeauna mi-a plăcut foarte mult. Am început la vârsta de 8 ani acest sport, fiind încă în clasele 1-4.

Acest sport este foarte plăcut dar și destul de complicat din punct de vedere al regulilor și competițiilor. Baschetul este un sport de echipă, echipa fiind formată la competiții din 10-12 persoane. În teren se joacă 5 vs 5 și cu 5-7 persoane pe banca de rezerve. El se joacă și în sală dar și afară (streetball).

Competițiile desfășurate în sală pot fi municipale și naționale, iar afară sunt concursurile de streetball unde se joacă 3 vs 3.

Acest sport m-a învățat să fiu mai educat, mai disciplinat, mi-a dezvoltat atenția și colaborarea. Am învățat noi procedee tehnice și multe informații despre acest sport.

În ultimele două sezoane am fost și suntem antrenați de un antrenor sârb. Acest antrenor ne-a oferit multe informații noi despre baschet și despre viață. Datorită lui sezonul trecut am reușit să luăm locul 7 național, iar în acest an am reușit calificarea în primele 12 echipe din România, având o echipă de formată din adolescenți de 16 ani, pe când alții au echipa între 16 și 18 ani.

Acest sport mă pasionează și nu voi înceta din a-l practica. Începutul a fost unul surprinzător și plăcut.

Eram în clasa a 3 a și antrenorul a intrat în clasă pentru a ne spune despre club, câteva informații despre baschet și pentru a ne împărți pliante cu orele în care se desfășurau antrenamentele și numărul dânsului.

Plin de bucurie, am ajuns acasă și i-am propus mamei să mă înscrie la acest sport deoarece mi s-a părut interesant.

Am mers la antrenament să văd cum este și să văd dacă îmi place pentru a continua. La sfârșitul antrenamentului am fost fericit și am decis să continui acest sport.

De la primul antrenament am avut o comunicare foarte bună cu antrenorul, ceea ce continuă și în prezent. Acest lucru m-a motivat să practic acest sport și în prezent.

KARATE, CEL MAI FRUMOS SPORT

Osman Marina, XI E

Pentru mine karate înseamnă totul. Am ajuns să iubesc foarte mult acest sport datorită senseilor mei, deoarece mi-au fost alături la bine și la greu.

Un sport reprezintă o activitate de natură fizică care poate implica și participarea la competiții. Totodată, sportul este o activitate care poate influența stilul de viață, sănătatea sau personalitatea unui om.

La prima vedere, viața de sportiv pare cea mai frumoasă dintre toate. Ți se ridică mâna în semn de victorie, toată lumea aplaudă, premii, diplome, fani, călătorii, lume mereu nouă, fericire, împlinire și multe alte beneficii. Această față care se vede este partea pentru care deseori ești invidiat și criticat.

Puțini însă știu ce se ascunde în spatele unei victorii.

Nimeni nu a zis că e simplu să ajungi sus. Până la urmă orice sportiv poate confirma că sportul este 1% talent și 99% muncă. Și această muncă e grea. De multe ori vei ajunge de la antrenament și vei adormi rupt de oboseală. Te vor chema prietenii afară, tu vei fi prea obosit să ieși cu ei. Vei avea mereu un program diferit față de al lor. Când ei se trezesc, tu ai deja un antrenament bifat. Și așa ajungi să pari ciudat, sălbatic sau antisocial.

Apoi urmează meciurile oficiale: „Speră la ce este mai bine, dar pregătește-te și pentru

ce este mai rău!”

Așteptările în ceea ce te privește vor fi din ce în ce mai mari. Nu vei mai auzi : „Lasă, că ești la început!”, ci „Am pretenții de la tine!”

Și, evident, dacă victoriile sunt multe și eșecurile vor fi la fel. Dar a privi din afară viața unui om care muncește, a comenta rezultatele și evoluția unui sportiv într-un meci este un lucru foarte simplu pentru majoritatea dintre noi.

De exemplu, am fost plecată cu echipa în Letonia la campionatul european, a fost prima mea ieșire din țară și prima mea participare la un campionat european. A fost extrem de obositor drumul, deoarece am făcut două zile pe drum. După o zi parcursă din drum am ajuns în Polonia pentru a ne odihni o noapte, urmând ca dimineață să ne continuăm drumul spre Letonia. După ce am fost cazați în Letonia în orașul Daugavpils la un hotel din centrul orașului, ne-am odihnit și ne-am adunat toate forțele și gândurile pozitive pentru a da totul în meciuri.

Pentru mine a fost obositor atât din punct de vedere fizic cât și psihic, urmând ca în meciuri să nu fac nimic, din cauza emoțiilor. Am fost foarte dezamăgită, deoarece am muncit foarte mult pentru acest campionat. Atunci am realizat că senseii mei sunt alături de mine și când câștig, dar și când pierd.

După această experiență nu prea fericită m-am motivat foarte mult, urmând ca la Campionatul Mondial din Serbia să câștig două medalii de aur și una de argint.

Puterea unui sportiv constă în a se ridica după fiecare eșec. Poți fi „steaua” echipei, poți să ai zeci de recorduri la antrenamente, dar dacă ratezi în ziua competiției ești nimeni.

Nu e nimic mai rău pentru un sportiv decât să strige antrenorul la el în timpul meciului că "Asta e, nu poți" sau să vadă cum galeria își pierde interesul.

Da, ca sportiv vei trăi și astfel de momente, nu este o viață plină doar de succes.

DIN SUFLET, PENTRU SUFLETE

Nicolae Miruna, X A

Lată că se apropie din nou Crăciunul, acea perioadă a anului când omul este mai bun și dăruiește din inimă tot ce are el mai frumos pentru alți oameni sau pentru copiii care nu au părinți.

Asta facem și noi de câțiva ani de zile, daruim din inimă și împărțim alături de persoane din jurul nostru bucuria, dragostea și fericirea.

Înainte de Crăciun am participat la o acțiune caritabilă prin intermediul căreia au fost strânse bunuri pentru Casa de copii „Diaconia”.

Eu și colegele mele ne-am gândit să nu facem „Secret

Santa”, ci să ne unim forțele și să contribuim alături de profesori pentru a strânge o sumă de bani menită a le face o bucurie copiilor din acest centru. Doamna profesor Zlătoianu ne-a luat la cumpărături și ne-a ajutat să organizăm cadourile copiilor.

Când am ajuns la centru, am fost extrem de emoționați și încântați să-i cunoaștem. Am fost extrem de bucuroși să aflăm lucruri despre copii și să le devenim prieteni. Când am început să le dăruim cadourile fiecăruia în parte erau extrem de fericiți, iar în acel moment mi-am dat seama că norocoșii din aceasta poveste mirifică suntem noi, cei care dăruim și ne facem și viața noastră mai senină și

**Voluntariat si caritate
la Casa de copii Diaconia**

plină de bucurie, iar ei prin câte au trecut și ce poveste de viață au, mi-am dat seama că sunt niște persoane puternice pe care nu îi va doborî nimeni și nimic în viață.

POEZII

Profesor Roxana Lascăr

Efemer nemuritor.....ispititor !!!

Sunt plină ca o lună plină
De-o sete magică perfidă
Ca o clepsidră gravidă
Cu amintiri de neuitat
Desigur de mult uitate

Care stă să nască
Un nemuritor ”pe vremea mea”
Care desigur a fost cândva
Într-un trecut necomputerizat
Când omul mai era tentat
Să comunice normal

Nu în spațiul virtual

Sunt plină ca o lună plină
De o așteptare ce suspină
După acel ceva neașteptat
Pe care deja în viitor
Il știu ratat, banal
Și totuși...I s p I t I t o r !!!!!

Mesaj de pădădie ?!

Pe buze am suspinul ofilit
Al unui sărut mut
Ce nu a mai venit

Era așteptat
Cu un oftat
Și-a fost ucis
De un mesaj scris
Pe o petală zglobie

De pădădie!!!!

S-a dus așa și vraja
Celui ce poate va sosi
Pe norii unor zori de zi

Miraj hoinar...!!!

Suflet hoinar
Vagabond cu avatar
Pe cine prinzi
La gramaj ??
Cu 5 felii de miraj
În jocul de oglinzi !!!!!

Gând fugar
Te-am zărit din nou în galantar
Încercând să vinzi
Iluzii pe cântar

Apoi subtil
Te-ai furișat printre grinzi
Căutând febril
Clienți pentru "LIKE"și "SHARE"
Care n-au habar
Că acest măr otrăvit
Toată viața le-a risipit !!!!
Pe gânduri în zori...!!

Turțuri de lacrimi amare
Stalactite de uitare
Boboci de fiori
Ofiliți până-n zori

Geografia inimii care
Nu găsește o cărare
Spre peștera tămăduirii
De păcatul iubirii

Cu turțuri fierbinți
Plini de dorinți
Stalactite cu ispite
Și boboci arzători
Ce nu se ofilesc în zori.

STUP...oare !?

Un lan de lacrimi
Și un stup de suspine
Vin să aline
Suferința inimilor virgine
Care nu au tresărit
La splendoarea unui asfințit
Nu au vibrat
La un gând vinovat
Și nu au clipit
La un vesel ciripit

Mă întreb cu stupoare
S-ar vindeca ele oare
Cu un buchet de lăcrămioare
????

M E T E O MELANCOLIE !!!

Orașul e ud
Plouă de-o săptămână
În vene îmi curge mătrăgună
Aș umbla nud
Pe trotuarul crud
Încercând să spăl
Tristețea ce mă sufocă
Precum un vâl !!!

Mă simt ca o focă
Cu mingea pe nas
Aplaudând de bun rămas

Picătură cu picătură
Mă umplu de ură
Meteorologică !!!!!
Fără logică

În orașul meu ud

Sufletul aleargă zălud
 Încercând să se-mbete
 Ca un burete, fără regrete
 Cu vise rebele
 FARA UMBRELE !!!!!

Parodie dupa vestita melodie “MOȘULE CE TÂNĂR EȘTI”

ELEVULE, CE BĂTĂ EȘTI,
 A câta oară la corijență
 Nu te mai las să pleci
 Vară de iad cu mine o să petreci!!!
 Elevule, iar chiulești
 A câta oară te învoiești?
 Nu vei trece clasa pe veci
 Crăciunul îți va aduce
 In dar doar fiori reci
 Profule, ne zăpăcești
 A câta oară iar lucrare??
 Îndurare !!!!
 Nu ne lăsa pe vară
 Că de la părinți
 Mâncăm papară !!!

Cadoul profesorilor din Saligny pentru elevii lor (a)normali și speciali!?

Acest Crăciun este special
 Și ți-l dedic ție, măria ta, elevul
 exemplar,
 De la Saligny curs de zi, dual și
 chiar seral
 Ce stai în bancă, nu chiulești
 Fiindcă-n viață vrei să reușești
 Și chiar dacă mai greșești
 Noi te vom ierta
 Deși nu de multe ori
 Fiindcă îți suntem sfătuitori
 Călăuze și prieteni adevărați
 Ce împart necaz și bucurii
 Ca niște frați
 Mai mari și mai cărunți

Mai blonzi, mai scunzi sau mai rotunzi
 Dar toți cu inima curată
 Ce pentru tine, drag elev, bate
 Chiar dacă uneori te batem și la cap
 E pentru a ajunge om adevărat.

CRĂCIUNUL

Bădică Patricia, XI E

Crăciunul este cea mai așteptată sărbătoare din tot anul. Străzile sunt pline de luminițe, magazinele sunt împodobite de sărbătoare. Toată lumea este agitată în goana după cadouri, după decorațiuni. Bisericile sunt pline de glasurile copiilor, copiii umblă cu colindul pe străzi pentru dulciuri și mai ales pentru a umple cu iubire inimile oamenilor.

Ajunul Crăciunului este plin de farmec. Să te trezești cu mirosul cozonacilor și al prăjiturilor, să stai cu familia și să asculți povești vechi cu Moș Crăciun, indiferent dacă crezi sau nu în ele, este mirific.

Este perioada în care îți decorezi camera cu luminițe, mini-brăduț, asculți melodii clasice pentru acest moment din an. Purtând pantaloni pufoși și botoșei, bei o ciocolată caldă și te uiți la filme și seriale. Elevii aflați în vacanță se plimbă fericiți pe străzile luminate de soarele cu dinți, relaxându-se timp de 2-3 săptămâni alături de prieteni și familie, stând la cafelele sau umblând după cadourile apropiaților.

Crăciunul are cel mai mare impact ca sărbătoare pentru că aduce bucurie în sufletele tuturor. Câteva zile alături de familie și apropiați sunt balsam pentru suflet. Copiii așteaptă cu nerăbdare cadourile de la Moș Craciun, oferindu-i în schimb

un pahar de lapte și un fursec.

După relaxarea Crăciunului urmează Revelionul, o noapte alături de prietenii apropiați în care se așteaptă schimbarea fostului an cu un an mai bun. Toată lumea poartă haine noi și se mândresc cu asta. Străzile, cerul sunt pline de strălucire de la artificii și oamenii se uită fascinați și plini de speranță.

TRADIȚIE ȘI MARKETING

Porfir Alina, XI E

Consider Craciunul drept una dintre cele mai frumoase sărbători deoarece este sărbătoarea familiei.

Colindele ne readuc aminte de pruncul ceresc, la fiecare colț de stradă răsunând “O, ce veste minunată!” sau “Florile dalbe”.

Magazinele sunt împodobite de sărbătoare, fiecare vitrină în parte spune o poveste magică.

Perioada sărbătorilor este cea mai propice pentru a face

reclame pompoase deoarece oamenii sunt dispuși să cheltuie mai mult pentru a-și crea o stare de bine.

Dar lucrurile nu au stat tot timpul așa. Bunicul meu mi-a povestit că atunci când era el copil casele erau împodobite de Crăciun doar cu crenguțe verzi de brad. Povestea Crăciunului este diferită de la o cultură la alta.

În folclorul românesc se spune că Fecioara Maria, când trebuia să nască pe fiul lui Dumnezeu, umbla însoțită de dreptul Iosif din casă în casă, rugându-i pe oameni să-i ofere adăpost pentru a naște. Ajunsă la casa unor bătrâni, Crăciun și Crăciunoaia, nici aceștia nu o primesc, deoarece consideră că

pângărește locul prin nașterea unui prunc zămislit din greșeală. Nemaiputând merge, Maria a intrat în ieslea vitelor, unde au apucat-o durerile nașterii. Crăciunoaia, auzind-o, și știind ce înseamnă aceste dureri, i s-a făcut milă de dânsa și s-a dus la ea, îndeplinind rolul de moașă. Crăciun, când a aflat, s-a supărat și i-a tăiat mâinile; apoi, înspăimântat de tot ce s-a întâmplat, a plecat de acasă. Crăciunoaia a umplut, cum a putut, un ceaun cu apă, l-a încălzit, și l-a dus să scalde copilul. Maria i-a zis să încerce apa, și când a bagat cioturile mâinilor, acestea au crescut la loc mai frumoase decât erau înainte; de la această minune se crede că moașele au mâini binecuvântate. În altă variantă a poveștii, Maria suflă peste mâinile Crăciunoaiei și acestea cresc la loc.

SPIRITUL CRĂCIUNULUI

Cristea Mayra, XI E

Spiritul Crăciunului îl simți atunci când te aduni la masă cu toată familia, când primești cadouri, atunci când vin colindătorii la ușă, când simți mirosul de cozonac cald și de mandarine♥.

De multe ori, de Crăciun simți lipsa multor persoane care au plecat din viața ta, știind că nu o să se mai întoarcă vreodată. Mie, Crăciunul îmi lasă un gol în suflet deoarece îmi lipsesc cele mai dragi persoane pe care le iubesc enorm. Totuși, Crăciunul rămâne cea mai frumoasă sărbătoare, indiferent de cele întâmplate.

Simți ca au venit sărbătorile atunci când toate magazinele sunt pline cu oameni care sunt în căutarea cadoului perfect, când străzile sunt luminate cu beculețe, când auzi la radio colindele de Crăciun.

Peste tot vezi cum copiii se bucură că vine vacanța de iarnă, primul semestru se încheie cu note bune care să îi încânte pe părinți și chiar și pe Moș Crăciun. Înainte de Moș Crăciun vine Moș Nicolae cu dulciuri. Ești fericit atunci când o vezi pe bunica cum frământă la cozonac știind că va ieși cel mai bun cozonac de până acum, și simți mirosul de sarmale și de prăjiturile calde făcute de mama.

Cu mulți ani în urmă chiar simțeai cu adevărat că vin sărbătorile când îți vedeai bunicii cum se zbat să pună pe masă câte ceva doar ca să simți adevăratul Crăciun alături de cei dragi. Și în ziua de astăzi, chiar dacă părinții noștri nu au un trai așa de bun,

fac orice doar ca să ai tu ce îți dorești și să te bucuri de magia sărbătorilor.

MOMENTE CARE TE MARCHEAZĂ

Nicolae Miruna, X A

Acest articol este despre momente importante din viață. Pentru mine un moment important a fost pierderea unei persoane dragi. Am avut în urma cu 2 ani un eveniment nefericit în familie. În vara anului 2018 când totul era frumos și ne bucuram cu toții de o zi frumoasă de vară alături de cei dragi, s-a întâmplat ceva neprevăzut care ne-a marcat și ne-a făcut să simțim o durere puternică. Nașul meu, la o cină în familie, a căzut brusc și a făcut infarct. Am așteptat salvarea, am sperat până în ultimul moment că echipajul de pe salvare îl va readuce la viață, dar nimic. Într-o secundă am pierdut un suflet minunat, era sufletul nostru și cel care ne strângea pe toți, ne bucura cu glumele lui și emana multă iubire. Totul s-a petrecut atât de repede și ireversibil. Simți că nu este drept să fie așa! Cu greu reușești să mergi mai departe, durerea pe care o simți și dorul îți rup inima! Începi să înțelegi

că suntem fragili și viața este foarte dură. Am învățat cât de important este să le spui celor dragi că îi iubești, cât de importanți sunt pentru tine și că trebuie să ne bucurăm de noi, că este foarte important să ne iubim, să ne ajutăm și să fim împreună la bine și la greu. După un an a intervenit operația tatălui meu. Mi-a fost foarte frică și am fost extrem de speriată. M-am rugat din tot sufletul la bunul Dumnezeu și am încercat să nu arăt mamei cât de speriată eram. Dar tata a trecut cu bine și m-am simțit foarte norocoasă că mă pot bucura în continuare de el. Colegii mei au fost foarte buni cu mine, m-au încurajat și i-am simțit aproape de sufletul meu. Profesorii și doamna dirigintă au observat imediat că se întâmplă ceva cu mine și au fost minunați.

Simt că trebuie să mulțumesc pentru ce am, pentru părinții mei, pentru familia mea, pentru colegii mei, pentru doamna dirigintă care este atât de pozitivă și crede în noi.

Iubesc să fiu alături de oameni și să mă bucur de prezența lor în viața mea.

Mulțumesc, viață, pentru clipe minunate și mă bucur să trăiesc printre oameni, prieteni buni și familie.

FĂRĂ MEMORIE

Mihăilă Dana, X A

O întrebare destul de interesantă care m-a bântuit zilele acestea este cum ar fi viața omului fără memorie. Am stat și am meditat la întrebarea aceasta până când am ajuns la un răspuns ingenios.

Viața omului fără memorie ar avea și o parte bună dar și o parte mai puțin bună. Voi începe cu partea sa bună. Un om fără memorie, în concepția mea, ar fi o persoană liniștită, calmă, fără nicio problemă sau grijă, care ar putea trăi clipa sau momentul în care se află fără să își amintească de trecut sau de apropiații săi, de necazurile care îi domină viața. Ar putea fi un om liber doar dacă ar ști cum să profite de acest lucru.

Chiar dacă acesta nu poate să își mai amintească de lucrurile "agitate" din viața lui asta nu înseamnă că acestea nu rămân imprimare în memorie. Ele rămân undeva într-un loc secret al memoriei. Viața unei persoane fără memorie se schimbă radical, astfel bucurându-se de toate lucrurile descoperite și de timpul pe care îl are, profitând de acest moment.

Am trăi fără memorie ca un copil în vârstă de un an care nu știe, nu gândește ci doar se

bucură de moment. Acesta ar fi partea bună a lipsei de memorie. Partea proastă a lipsei de memorie este că omul ar trăi într-un continuu prezent și ar fi manipulat de persoanele din jurul său. Nu ar avea posibilitatea de a cunoaște lucruri noi, să descopere informații noi. Fără memorie am fi niște păpuși, am fi controlați de prezent, timp și spațiu. Am fi niște păpuși care dansează pe scenă, manipulate de cineva.

Gravitatea lucrurilor nu ar mai avea nicio semnificație pentru noi, noi nu am mai avea capacitatea să gândim logic. Practic, fără memorie nu am mai avea imaginație, am privi lumea cu aceeași ochi, am fi într-o lume alb-negru. Nu am ști ce înseamnă a privi lumea cu alți ochi și se va instaura frica. Filmul care ni se derulează zilnic în fața ochilor nu ar mai însemna nimic, pentru că am uita totul într-o secundă. Sentimentul este ca și cum ar exista un magician cu puteri

supranaturale care ar veni asupra noastră, apoi ne-ar lua o parte importantă din noi fără de care nu am putea trăi, memoria.

Nu am mai putea trăi efectiv tot ce se întâmplă cu noi sau în jurul nostru. Am fi într-o lume fără sfârșit!

O ȚARĂ PLINĂ DE ISTORIE

Cincă Mariana, 1 PL

Visam de mult timp să ajung în această țară minunată dar mai mereu a intervenit câte ceva. Pe la jumătatea lunii noiembrie, au apărut în viața mea niște probleme și a trebuit să schimb drumul pe care îl știam într-unul nou, luat de la 0.

A fost prima dată când am ieșit din țară, dar tot ce pot spune este faptul că Italia, atât cât am reușit să o descopăr, m-a cucerit. Știam că este frumoasă, dar după ce am văzut-o cu ochii

BĂIEȚI BUNI VERSUS BĂIEȚI RĂI

Manea Bianca, X A

Cum deosebim băieții buni de băieții răi? În primul rând, îi deosebim pe cei răi prin felul cum se comportă cu cei din anturajul lor. Băieții buni au mereu grijă de tine, te susțin moral, te încurajează. Unii baieti pot părea răi dar au un suflet bun, aparențele pot înșela cum și un băiat care pare bun poate fi unul rău. Dar o fată poate transforma un băiat rău într-un băiat bun dacă chiar o iubește, trebuie să știi ce să îi faci unui băiat rău pentru a fi bun și chiar trebuie îndrumat spre bine. Chiar și băieții buni pot deveni răi dacă îi faci să sufere. Eu am ajutat un băiat care părea destul de rău, mereu era la poarta liceului cu anturajul lui de băieți răi. În prima noastră zi când am început să vorbim l-am văzut pe holul liceului, se uita inocent spre mine, eu eram amică cu un prieten comun de-al nostru și i-a dat numărul meu de telefon. Bineînțeles că îmi era frică să vorbesc cu el deoarece nu știam ce avea de gând cu mine. După prima noastră întâlnire am luat același autobuz spre casă și a început o discuție în contradictoriu cu un bătrân; eu

mei, mi-am dorit să mai fie și a doua vizită acolo, și nu doar a doua, poate a treia, și chiar a patra. Este foarte mare, frumoasă și sunt o mulțime de locuri de vizitat.

Mai ales că le aveam și pe verișoarele mele acolo și mă ajutau să învăț limba și să mă obișnuiesc cu noul loc, poate și din cauza aceasta nu am vrut să mă mai întorc în țară. Corina și Alexandra mi-au arătat cele mai frumoase locuri din apropierea orașului unde stăteam. Primul oraș pe care l-am vizitat împreună cu ele a fost Orvieto, acolo se află Catedrala Duomo Di Santa Maria, tot acolo se mai află și un domn care deține un magazin cu antichități și obiecte magice, el mi-a prezentat obiectele cele mai frumoase pe care le deține.

Mi-a făcut plăcere să-l ascult, chiar dacă nu înțelegeam eu prea bine limba, dar le-am avut pe verișoarele mele pe post de traducătoare.

Am avut o experiență foarte frumoasă în Italia și cu siguranță o voi repeta.

i-am explicat că dacă vrea să fie cu mine trebuie să fie un băiat bun și să respecte persoanele în vârstă. Din ziua aceea iubitul meu rău a devenit un băiat bun, dar el nu s-a schimbat pentru că așa am vrut eu ci pentru că așa a simțit el să devină. Eu mi-am dat seama în felul acesta că fiecare dintre noi merită o șansa.

HOOPY-URILE MELE

Gâtoi Cosmin, X A

Hooby-urile mele sunt: muzica (chitară și voce), actorie, sport (dans, înot, fitness și taekwondo).

Muzica mă relaxează, îmi place să ascult muzică romantică deoarece mă gândesc că aș putea să cuceresc domnișoare drăguțe dacă aș fi mai tandru, iar muzica Rock îmi dă o stare de bine, o ascult la petreceri total house.

Am început să fac muzică din 2014 și am câștigat următoarele premii:

La voce: În 2015 am câștigat un premiu pentru cel mai bun timbru vocal masculin. Am avut-o profesoară de canto pe d-na Gladiola-Nițulescu Lamatic la un spectacol care a avut loc în sectorul 3 în parcul I.O.R. .

La școala de muzică din București am câștigat premiile II și III. În 2015 l-am avut în juriu pe regretatul artist Ioan Gyuri Pascu (actorul de umor Divertis) și i-au plăcut foarte mult cele

două piese pe care le-am cântat: Cât de departe (Holograf), Noapte albastră (Gabriel Cotabiță). Atunci făceam canto cu profesoara Virginia Stamate (actriță la Opera Comică pentru Copii).

În 2016 am luat premiul II cu două piese: Zece (Florin Chilian), Fata din Vis (Compact)

iar în 2017 am luat premiul III tot cu două piese: Acasă (Smiley) și Nebun de alb (Emeric Imre). În 2017 am mers într-o tabără de dans și a fost și un concurs de talente. Atunci am cântat pe plajă „Nebun de alb” și profesoarei mele de dans Andra Gogan i-a plăcut foarte mult. Versurile acestei piesei au fost compuse de poetul Adrian Păunescu pentru o prietena de-a lui. În 2018-2019 am câștigat premiul întâi cu patru piese romantice: Epilog (Vama Veche), Spune-mi cine ești (Semnal M), Cele două cuvinte (Taxi, Dan Teodorescu), La

fereastra ta (Semnal M).

Din 2018 până în prezent fac parte din corul Colegului Tehnic „Anghel Saligny” împreună cu colegii mei de clasă Miruna, Dana și Alex. Din cor fac parte mai mulți elevi din alte clase și împreună am participat la mai multe serbări. Doamna profesoară de cor Oana Cioabă a avut o idee foarte bună de 1 Decembrie și ne-a adus la biserică unde am cântat mai multe piese patriotice.

Actoria, de asemenea, mă ajută, îmi place să scriu scenarii. Scriu mai mult dialoguri și îmi place să imit diverse personaje. În 2018 am început să fac ore de actorie cu d-na Ani Crețu (actriță la Teatru Ion Creangă) și am jucat într-o piesă de teatru alături de colegii mei din școala generală.

Sportul este o conectare a energiei pozitive din corp și mă face mai puternic. Un corp sănătos are nevoie de: proteine, fibre, vitamine etc.

Antrenamentul fitness îmi dezvoltă musculatura și mă ajută să am o postură cât mai corectă.

O altă pasiune este dansul. Am început să fac dans de când eram mic. Apoi în 2017 m-am înscris la Andra Gogan la Academia de dans „Amicii” până în decembrie. M-am gândit ca anul acesta să încep să merg din nou la dans să fac mai multa

mișcare pentru că este un sport minunat.

Merg și la TAEKWONDO de ceva timp la Sala Polivalentă. Antrenorul echipei de Taekwondo este domnul Cristi Constantin Apostol. Am început să fac antrenamente în 2014, apoi am luat o pauză și am început din nou în 2018. Din 2018-prezent am început și cu greutatea, cu mănușile de box.

O altă pasiune de-a mea de când eram mic este înotul. Îmi place foarte mult să merg la mare, la piscine unde am ocazia să înot. Am făcut înot cu antrenori la bazinul olimpic Lia Manoliu.

Toate activitățile pe care le fac mă ajută să mă dezvolt și să devin un om puternic.

FAMILIA

Cârdei Flavia, XII E

Ce reprezintă familia pentru mine? Simplu. Familia pentru mine înseamnă doar mama și fratele meu, singurele persoane pentru care mi-aș da viața, singurele persoane care mă ajută de fiecare dată când am nevoie, când sunt în necaz, când am vreo problema. Mereu știu că ei sunt lângă mine orice mi s-ar întâmpla.

Familia reprezintă o instituție sacră, un refugiu în fața

singurătății, devenind un spațiu al perpetuării valorilor. O familie fericită este aceea care este în primul rând unită și în cadrul căreia există iubire, înțelegere și respect. Este suficient să nu-ți lipsească strictul necesar. Bani îi faci, dar fericirea nu o poți cumpăra.

Relația dintre copii și părinți este cea mai importantă din lume. Părinții sunt cei care ne-au dat viață, ne-au crescut și ne-au ocrotit de-a lungul vieții noastre. Așa cum orice părinte își iubește copiii și copiii trebuie să-și iubească părinții. Între orice copil și părinții lui ar trebui să existe mai multe feluri de relații: de afecțiune, respect, ocrotire, încredere, ajutor.

Copiii trebuie să asculte sfaturile și îndemnul părinților, pentru că părinții sunt adulții care au grijă de noi și pentru că în ei putem avea încredere deplină.

Nu îți alegi familia. Aceasta este un dar al lui Dumnezeu pentru tine, așa cum tu ești unul pentru ea. Familia este un grup cu o dinamică specială. La baza sa stă alegerea persoanelor de a-și trăi viața împreună, oferindu-și iubire, înțelegere, sprijin.

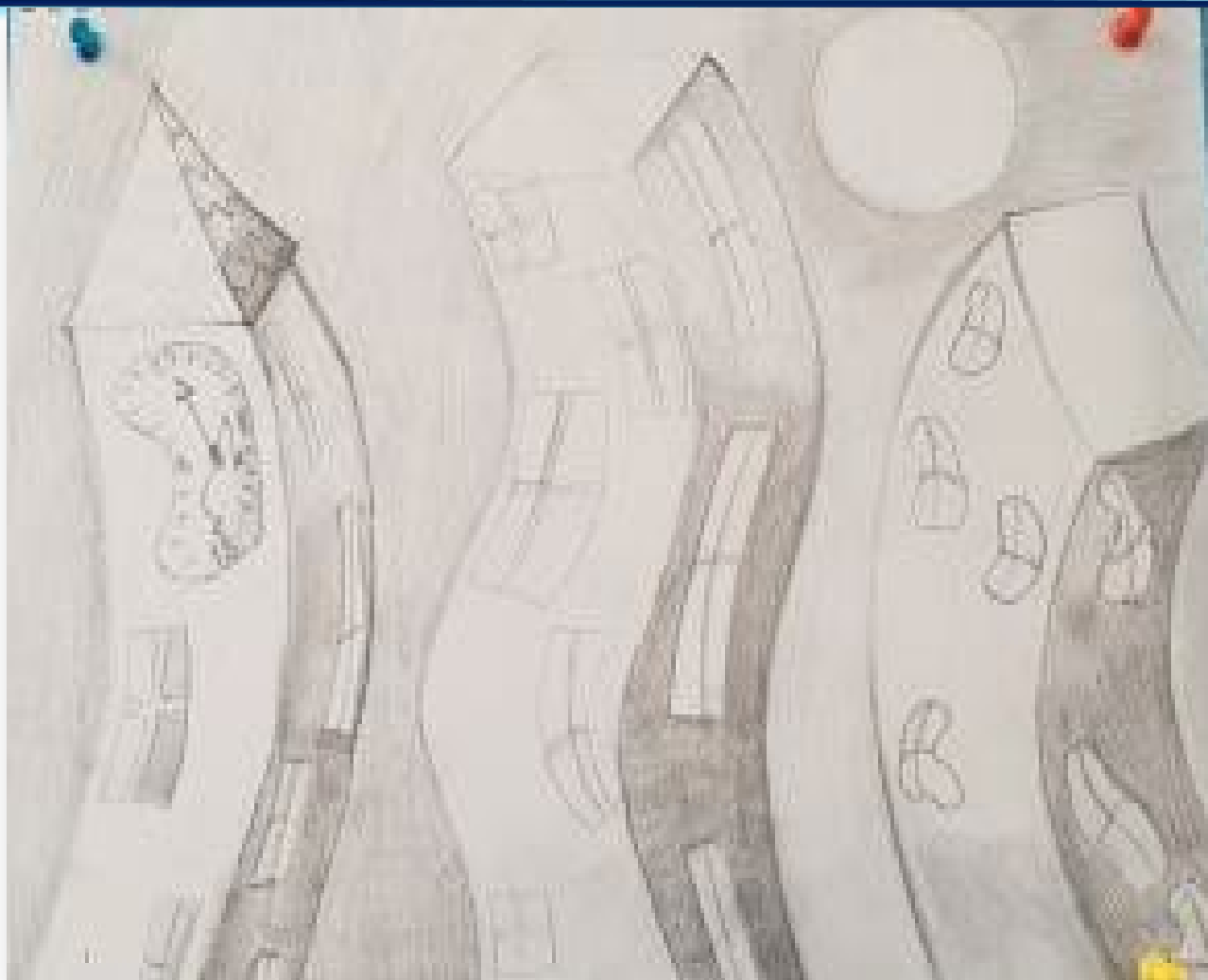
Este calea pe care o aleg cei mai mulți pentru a se simți întregi. Apariția copiilor consolidează legătura dintre părinți și completează în mod fericit grupul familial. Principalul liant este dragostea. Se adaugă amintirile comune, armonia și starea de bine care transformă o casă într-un cămin.

SCHIMBAREA LETALĂ

Crăciun Matei, IX B

...Fiind încercuit de o haită de lupi înfometați, nu am avut de ales, așa că mi-am scos ghearele cu scopul de a-i apăra, dar s-a întâmplat ceva neașteptat. Prietenii mei s-au îndepărtat de mine cu pași înceți dar siguri. Am observat că rămăsesem singur, doar eu și o mulțime de fiare doritoare de sânge. Am sărit la luptă dar a fost prea târziu, prietenii mei deja dispăruseră din peisaj ca și cum s-ar fi tras cortina într-o scenetă de teatru. Lupii-mi semănau leit în toate privințele.

Totul a început când tatăl meu profesor, mare savant, a creat un nou metal, nemiîntâlnit până atunci. A decis că mi-ar trebui o schimbare. Acea schimbare consta în a-mi injecta Adamantium în oase. Și chiar i-a reușit! A creat un monstru de neînving.

Cu timpul, tot mai mulți oameni de știință au aflat de acest material care nu putea fi divizat, dar nu știau dacă a fost vreun test efectuat până atunci, de aceea au creat mii de exemplare pe care le-au împrăștiat pe tot Globul.

Tatăl meu a ținut acest secret timp de 20 de ani, nespunându-i nimănui, nici măcar mie...

Într-o zi oarecare de liceu, profesorul de geografie a organizat o excursie la Bușteni, zi când avea să se întâmple schizma dintre mine și societate.

Ajunseserăm la ora 20:00. Nimic nu era mai plăcut decât sunetul râului ce aluneca pe versanții abrupti. Dar, din senin, cerul s-a rupt. Picături de ploaie au început a ne asalta la fel ca fulgerele de care fugeam cu disperare, mâncând pământul.

Într-un final ne-am găsit un loc sigur la prime aparente, în care am poposit ore bune sub corturile flească, dar potopul nu se terminase.

Dintr-o dată, un grup de lupi urlând la luna plină și sclipitoare se apropiaseră de noi atât de mult încât le puteam auzi respirația.

În acel moment am sărit din cort afară cu ghearele întinse. Nu am avut șanse în fața lor. Acolo mi-am găsit sfârșitul, sfâșiat în bucăți sub luna sângerie...

ANTURAJUL

Olteanu Criss, XI D

Suntem la vârsta când anturajul contează foarte mult, pentru că, în funcție de acesta, un adolescent se va modela într-o direcție sau în alta.

Această perioadă este un moment critic din dezvoltarea individului deoarece acesta caută să se raporteze permanent la ceilalți, ca o persoană autonomă, cu conștiința propriei identități.

Adolescența este cea mai frumoasă perioadă din viața noastră. Bineînțeles că fiecare perioadă are ceva bun, dar adolescența are ceva deosebit. Poate din acest motiv ea trece cel mai repede. În această perioadă ni se pare că putem face orice, că nu există limita posibilităților.

În adolescență ne îndrăgostim prima oară, tot în adolescență viața ne pare mai ușoară și mai interesantă. Adolescenții se simt mai liberi, este perioada iubirii, a distracțiilor, dar și o perioadă decisivă, în care se conturează scopul vieții noastre.

De ceea ce vom face și ce vom alege în adolescență depinde viața noastră în etapele următoare.

Este posibil ca adolescența să fie și perioada suferințelor, pentru că atunci putem fi răniți cel mai ușor, este o perioadă a emoțiilor puternice.

CARACTERELE UMANE

Huidiu Adrian, X A

Recent am citit cartea „Legile fundamentale ale imbecilității umane” în speranța că voi reuși să îmi înțeleg unii colegi.

Citind cartea am rămas plăcut surprins, este o carte interesantă de psihologie care îți pune creierul la treabă.

În carte sunt descriși „imbecilii”, puterea lor distructivă și cât de periculoși sunt, deoarece mișcările lor sunt imprevizibile pentru un om care gândește rațional, „inteligentul” cum este menționat în carte. În carte apar și altfel de caractere umane cum ar fi imbecilul ce tinde spre inteligență și inteligentul ce tinde spre imbecilitate, precum și răufăcătorul.

Este menționat faptul că numărul imbecililor nu poate fi estimat, de aceea în carte este notat acel procent cu un Q întors invers. Numărul nu poate fi estimat deoarece pe parcursul timpului îți vei da seama că unele persoane inteligente se dovedesc a fi imbecile.

Este o carte care chiar merită citită din punctul meu de vedere.

Aceste emoții mai puțin plăcute, devin, totuși, o amintire frumoasă în timp.

MARELE RĂZBOI

Baltac Ana-Maria, XII E

Primul Război Mondial, a fost un conflict militar de dimensiuni colosale. Nimeni nu va putea uita ce s-a întâmplat atunci și totodată nimeni nu ar vrea să re trăiască acele momente de groază. Anul 1914, Anul Blestemat mai pot spune. Din această dată a început vărsarea de sânge. Imperiul Austro-Ungar atacă Serbia, Rusia apără Serbia, Germania, aliata Austro-Ungariei, declară război Rusiei. Și așa începe o perioadă neagră pentru omenire. Deși toți se pregăteau de război, nimeni nu-l dorea. Conducătorii Imperiilor erau veri și își scriau că nu pot opri războiul.

Și de acum începe cea mai crudă soartă pentru soldații care își apărau țara cu prețul vieții. Au fost peste 5.000.000 de morți. Un număr de suflete care și-au dat viața pentru un scop comun, însă setea de putere a conducătorilor nu a oprit moartea acestora. Luptau pentru țara lor, fiecare soldat, indiferent că era german, rus, român sau ungur, își dădea ultima suflare pe câmpul de luptă. Armele răsunau pe toată planeta, plânsetele se auzeau până peste hotare însă durerea ce o aveau soldații, soțiile

și părinții nu o putea simți nimeni.

Au trecut 100 de ani de la Marele Război care a schimbat lumea. Femeile au mers la muncă în locul bărbaților plecați pe front, s-au emancipat, au primit drept de vot în țări mai liberale, oamenii au început să aprecieze viața așa cum era, să o trăiască și să simtă acei „ani nebuni” ca o luptă pe care au câștigat-o, ca o ultimă consolare pentru relele întâmplate în război.

Au jurat că nu vor mai merge la război și că familia va fi țelul lor. Generație care a fost sacrificată ulterior, din cauza evenimentelor generate de naționalism.

S-au destrămau 4 Imperii, s-a format România Mare și toți avem povești de familie cu pagini scrise de sacrificii.

CUPRINS:

CUVÂNT ÎNAINTE - Educație pentru tranziția de la școală la viața activă - Prof. Maria RĂDOI

P1-ABSOLVENȚI DE SUCCES

ENACHE ANA MARIA ALINA

p2-CONCURSUL TERMOIZOLATORUL

EFICIENT, Profesor Ioana Zlătoianu

P3-AGITAT ÎN SECOLUL AL XXI-LEA, Baltac Ana, XI G

P4-ÎMI IUBESC ȚARA, Șerban Adrian, XII D

P5- 20 DE ANI DE "BRICKS AND KICKS", Profesor Roxana Lascăr

P8-CUPA EDU, Manolache Robert, XI E

p10-ATELIERE DE CREAȚIE, Ionescu Erme, X A

P11-CAPITAL FILLES ÎN ROMÂNIA,

Coordonator: profesor Gabriela Dan –Hariton

p14-URBAN VERSUS RURAL, Bocârnea Elena, XA

P15-VIAȚA DE LICEAN, Mihăilă Dana, X A

P17-PROEDUS COSTINEȘTI, Popescu Alexandru, X A

P19-IMPRESII EXTRAȘCOLARE, Sima Vlad, XA

P20-MAI MERGEM LA TEATRU, Nicolae Miruna, X A

P22-A SCRIE SAU A NU SCRIE, Huidiu Robert Adrian, X A

P23-DE CE AU ELEVII MEI REZULTATE SLABE LA ÎNVĂȚĂTURĂ, Profesor Vasile Ecaterina

p26-ALEGE TITLUL, Chiriță Iulia, XII D

P27-O REVELAȚIE, O IPOTEZĂ, Muraru Daniel, XII C

P28-OAMENI FERICIȚI, Pantazi Roxana, XII A

P29-ȘCOALA, PRIORITATEA NUMARUL 1,

Olteanu Criss, XI D

P2-ANIMALELE SUNT FĂCUTE SĂ FIE IUBITE!- Ciocovenaru Andreea, XIA

P30-ANTURAJUL, Vlăsceanu Florentina, XIIA

P31-ARTA CARE MĂ DEFINEȘTE, Stoian

Edmond, XIG

P32-PASIUNEA MEA AUTO, Bărăitaru Loredana, XII B

P32-BINE SAU RĂU, Buștă Alexandru, XII B

P33-IUBIREA CA-N FILME, Ciocovenaru Andreea, XIIA

P34-VIAȚA PE MOTOCICLETĂ, El Wazir

Yasmin, XII B

P34-ASCULTĂ-ȚI MUZICA, Harschi Andrei, X C

P35-CHEIA, DRAGILOR... ,Cincă Mariana, XII E

P36-CREEAZĂ-ȚI VISURILE, Marin Elena, XI A

P37-CUM SĂ REUȘEȘTI, Comementu Alexia, IXA

P37-CUNOAȘTEREA ÎNSEAMNĂ PUTERE,

Iancu Marga, XII C

P38-FAMILIA ÎNSEAMNĂ TOTUL!, Iordan Geanina, XII A

P39-FERICIREA MEA, Cincă Mariana, I PL

P40-GENERAȚIA OBSEDATĂ, Jekh Sorin, XII F

P40-GUNOI MORAL, Florea Marius, XII A

P41-ÎNROBIREA TIMPULUI, Enache Marian, XIIG

P42-DE CE MĂ ENERVEAZĂ LUMEA?-Tache

Ruxandra, XII A

P42-O GENERAȚIE GRĂBITĂ, Stoica Elisa, XIIG

P43-O LUME ÎN SCHIMBARE, Grecu Robert, XIIF

P43-DĂRUIRE TOTALĂ, Pătrașcu Antonio, XI D

P44-UN SPORT POPULAR, Cosmin Leu, XI E

P45-BASCHEȚUL, O PASIUNE PE VIAȚĂ, Mihnea Marius, XI E

P46-KARATE, CEL MAI FRUMOS SPORT, Osman Marina, XI E

P49-POEZII, Profesor Roxana Lascăr

P52-CRĂCIUNUL, Bădică Patricia, XI E

P53-TRADIȚIE ȘI MARKETING, Porfir Alina, XIE

P54-SPIRITUL CRĂCIUNULUI, Cristea Mayra, XIE

P54-MOMENTE CARE TE MARCHEAZĂ,

Nicolae Miruna, X A

P55-FĂRĂ MEMORIE, Mihăilă Dana, X A

P56-O ȚARĂ PLINĂ DE ISTORIE-Cincă Mariana, I PL

P57- BĂIEȚI BUNI VERSUS BĂIEȚI RĂI, Manea Bianca, X A

P58- HOOPY-URILE MELE , Gâtoi Cosmin, X A

P59-FAMILIA, Cârdei Flavia, XII E

P60-SCHIMBAREA LETALĂ, Crăciun Matei, IX B

P62-CARACTERELE UMANE, Huidiu Adrian, XA

P62-ANTURAJUL, Olteanu Criss, XI D

P63-MARELE RĂZBOI , Baltac Ana-Maria, XII E

Redacția Colegiului Tehnic Anghel Saligny

Director Maria Rădoi
Director Adj. Tatiana Putineanu

Profesori coordonator:

Maria Rădoi
Mari Ștefan

Grafica:

Mari Ștefan

Corectori:

Roxana Lascăr
Niculina Nefedof

Profesori colaboratori:

Manuela Bușe
Gabriela Dan Hariton
Roxana Lascăr
Ecaterina VasIU
Ioana Zlătoianu

Elevii colectivului de redacție:

Baltac Ana, XIIE
Bocârnea Elena, XIA
Cârdei Flavia, XIIE
Cincă Mariana, IPL
Huidiu Adrian, XA
Mihăilă Dana, XA
Nicolae Miruna, XA
Popescu Alexandru, XA
Târșar Sabina, XA

Adresa redacției:

B-dul Grigorescu, nr 12, București, sector 3

Telefon :0213402654

E-Mail: anghel_saligny@yahoo.com

Site: www.anghel-saligny.info.ro

Redactată în cadrul Proiectului privind
învățământul secundar ROSE, „BAC-ul
contează”! Acord de grant Nr. 649/SGL/R
II-02.10.2018